N:R 10. ÅRG. 24. 15 MAJ 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBINEZER HERREN FÖRSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Kinesiskt avgudatempel.

NÄR FLODEN KOMMER——

Anteckningar ur ett föredrag av hovpredikanten, kyrkoherde Fr. Hammarsten vid »Daggryningens» försäljning i Stockholm.

När floden kommer, sitter Herren på sin tron, sitter en konung till evig tid. Herren give sitt folk kraft, Herren välsigne sitt folk med frid!
(Gamla övers.) Ps. 29: 10, 11.

Så läsa vi i 29:de psalmen i dess två sista versar. I nu gällande översättning heter det: Herren bjöd floden komma. Det står ej: *Om* floden kommer, utan *när* floden kommer. Floden *måste* komma, ja, Herren bjuder den komma. Det har Jesus sagt t. ex. i bergspredikan, Matt. 7. »Slagrägnet föll, floderna kommo och stötte emot huset» — över bägge husen, både det som var byggt på hälleberget och det som var byggt på sanden. Ingen undslipper, floden kommer i den enskildes liv, eljest skulle ej tron prövas och kunna växa sig stark, tålamodet övas och kärleken fördjupas. Men — när floden kommer, då *sitter* Herren på sin tron. Det är icke nödvändigt, att floden rycker oss bort och slår huset i spillror.

I varje människas liv inträder en tid, när det kan sägas: floden kommer. Ej sällan bryter den lös över ungdomen och åstadkommer ofta bland den fruktansvärd förödelse. Hus efter hus störtar samman, bildlikt talat. Jag erinrar mig en yngling från ett fromt hem, som jag lärde känna under hans konfirmationstid. Intrycken från det goda hemmet hade satt sin stämpel på honom, och allt såg lovande ut. Så kom floden ett par år efter konfirmationstiden och ryckte bort allt: Gudsordet, Kristus, tron på livet efter detta — allt! På samma sätt gick det för en annan ung man, som kämpade en ärlig kamp särskilt för sedlig renhet. Till sist gav han upp allt. Men det *behöver* inte gå så, man kan slippa ryckas med av floden, och villkoret därför är att, såsom vi påminnas i Matt. 7: 24, *höra* och *göra* vad Herren säger. Det är det *enda*, som kan hjälpa oss, när störtfloden kommer över oss och vill rycka bort tro och liv och sedlig åskådning. Den, som håller sig till Herren, kan vara trygg. Herren *sitter* på sin tron, en konung till evig tid. Det är dyrbart att se på den trosfrimodighet och den förtröstan, som möter oss i psalmerna. Jag kom i dag att läsa några av Davids psalmer, och överallt möttes jag av sådana uttryck som: »Herren är min tillflykt» — »han är min starkhet» — »min Gud, till vilken jag tager min tillflykt». — Vi ha mycket att lära härav.

Floden kommer även på annat sätt. Just nu tycks den med fruktansvärd våldsamhet bryta fram över vårt land; otro, självhävdelse, avkristning, hur svepa de ej fram över oss med förfärande makt. Det, som förr viskats om i kamrarna, predikas nu på taken. »Kristus ligger i graven». Hans död och uppståndelse betyda alls ingenting för oss, det är nog att fasthålla kris-

tendomens idé! Floden kommer! Och detta nya, det passar just för det naturliga hjärtat. Det behövs ingen omskapelse, ingen tro på det övernaturliga, allt anpassas efter det naturliga hjärtats begär. Den, som ej vill ryckas med, må se upp till Herren.

Låt oss se ut över världen, vilka krafter äro icke nu i rörelse för att sopa bort andliga värden av ädlaste och bästa art! Men Herren sitter på sin tron! När floden gått förbi, då växa nya skördar för Guds rike! Vid översvämning stå långa sträckor länge under vatten, ofruktbara, intet givande. Så sjunker vattnet och lämnar efter sig en hel del slam och gyttja, som gör marken fruktbar och bereder jordmånen för nya skördar. Det onda går över. David sjunger härom i 57 psalmen.

Vad vi behöva är: kraft och frid. De orden föra oss tillbaka till Påskens budskap. Frid, det var det första ordet lärjungarna fingo efter Jesu uppståndelse. Friden har sin orsak i och är bunden vid Jesu död. Kraften har sin orsak i och är bunden vid Jesu uppståndelse. Med fridshälsningen samlade Jesus sin förskingrade hjord och ropade den samman. Först kallade han Petrus till uppgörelse och banade därigenom vägen för friden. Tomas kallades från tvivel till tro och frid. Om och om igen ljöd samma hälsning. Det är lämpligt att se hur Herren gick till väga för att *stilla* lärjungarnas hjärtan. De voro ju alldeles förskrämda. Av fruktan för judarna låste de in sig, vågade ej visa sig. Men Jesus visste sättet att lugna dem. Vid ett tillfälle, när han så kom till dem, frågade han, om de hade något att äta. Han gav dem tid att lugna sig.

Stillhet och frid äro ej detsamma. Men stillheten bereder rum för friden.

Denna stillhet inför Jesus ha vi ej mycket av, men o, huru väl vi behöva den! När Jesus lugnat lärjungarna, var det honom angeläget att påminna dem de ord han förut sagt. Var det inte detta jag talade till eder, då jag ännu var hos eder? Han gav dem nu åter ordet och påminde dem på nytt om Guds rådslut, där de gingo så tvivlande och bestörta. Varför ären I så senhjärtade till att tro, står det inte att Kristus *måste* lida, är det inte just i överensstämmelse med hela Guds plan att detta måste ske och så stänga ni er inne på detta sätt och gripas av denna förfäran. Det var innebörden av hans förebrående ord. Om *vi* taga vara på Ordet, om vi göra oss förtrogna med Guds rådslut, *då* välsignar han oss med *frid och kraft*. Alltså: först uppgörelse, hel och full; så stillhet inför Herren; så aktgivande på hans ord och försjunkande i betraktelse av hans rådslut. Då komma friden och kraften.

Utan frid gives ingen samlad kraft, ingen uthållighet, intet mod, men *med* friden kommer kraft, uppståndelsekraft. När floden kommer, sitter Herren på sin tron. Han giver sitt folk kraft; han välsignar sitt folk med frid. Vi behöva detta ej blott för vårt eget liv utan ock för att verka Guds verk. Måhända äro vi alltför benägna

att i en viss andlig själviskhet blott njuta av friden för egen del, men det är en fara. Herren vill giva oss del av sin frid och kraft, på det att vi skola bli till välsignelse för andra och han må kunna använda oss. Så bliva vi offervilliga för Herrens sak. Omkring källan på ängen, vilkens vatten sipprar fram i den omgivande marken, blir grönskan frisk, och det som var dött och tomt bringas till liv. När frid och kraft strömma ut ifrån oss, då växer det i Guds rike.

Så give då Herren sitt folk kraft, så välsigne han då sitt folk med frid!

PROFETEN JESAJA OCH VÅR TID.

Av *Nath. Högman.*

XIII.

Djupet av det andliga förfallet blottas.

Inför dessa sina lärjungar, den lilla trogna skara, som ännu hade hjärta och öra öppet för det profetiska budskapet, blottar nu Jesaja själva djupet av det andliga förfallet. Allvarligt varnar han dessa sina förtrogna att gå på den väg, där den stora hopen vandrade, 8: 11 f. Det hade kommit till en punkt, då Jesaja insåg, att det ej var möjligt att föra folket till besinning. Med hörande öron hörde de icke och med seende ögon sågo de icke. Så hade det ju även blivit förutsagt, 6: 9, 10. Den stora mängden gick otrons och självhjälpens väg och dömde sig därigenom själv att krossas mot den klippa, som kunde ha blivit dem till frälsning, 8: 14. Samma sak upprepade sig sedermera, då i tidens fullbordan Messias stod mitt ibland sitt folk. Jfr Jes. 28: 16; Luk. 2: 34; 20: 18; Matt. 21: 44; Rom. 9: 32, 33; 1 Pet. 2: 8.

Ja, allt intill våra dagar är det alltjämt så. Man stöter sig mot stötestenen. Trons väg är och förblir en dårskap för denna världens barn, och Jesus Kristus är den klippa, man förargar sig på. Men för trons människor skulle Jehova bliva en »helgedom». Ahas hade genom sin olydnad och synd profanerat och ödelagt den israelitiska helgedomens heligaste plats. (Se art. XI.) Brännofferaltaret, den heliga mötesplatsen, som var grundvalen och den centrala punkten i gudsgemenskapen, fanns ej längre där det brukat stå. Men om än den jordiska helgedomen blivit förödd och blivit en plats, där en troende, längtande själ ej längre kunde finna sin Gud, skulle likväl en annan väg stå öppen. För den trogna kvarlevan skulle *Jehova själv* bliva en helgedom. I *honom* skulle varje troende finna sin själaro och saliga tröst även under det andliga förfallets tider.

O, hur mycket detta har att säga oss i dessa dagar, då själva grundvalarna för vår gudsgemenskap och tro flyttas undan, och då vi ställas inför en »religionens förnyelse», som dock endast är ett nutida upprepande av vad Ahas en gång gjorde, då han förgiftade folkets allra heligaste, dess religiösa liv.

Det är lärorikt att giva akt uppå, att Jesaja icke nu sökte modifiera eller anpassa sin förkunnelse efter mängdens smak utan i stället med så mycket större iver vände sig till lärjunga-

skaran för att hos dem inpränta den uppenbarade sanningen, 8: 16—18. Av denna lilla lärjungaskara skulle skapas ett Israel efter Guds sinne, en helig »kvarleva». Genom domshemsökelsernas och landsflyktens kommande tider skulle denna trogna skara bliva det redskap, genom vilket Gud skulle genomföra sina rådslut och göra sin vilja känd. »I dessa lärjungar ser Jesaja en brygga, som förenar nutiden, då massan av folket är dömd till undergång, med den framtid han väntar.»

Huru olika går man ej just nu i vårt land tillväga, då man, under förhoppning att därigenom få *massorna* med, stryker ut punkt efter punkt i vår kristna tro!

Folket hade förkastat sanningen. Därmed kastades de ock i armarna på lögnen. Förvillande röster ropade bland folket. T. o. m. andedyrkan och svart magi hade fått insteg, 2: 6; 8: 19—22. Avfallet från Gud hade möjliggjort, banat väg för en sådan utveckling och berett jordmånen för de falska lärorna. Jesaja varnar för alla dessa förledande röster, 8: 19. Mäktigt manar han till ett troget fasthållande vid Guds ord och vittnesbörd, 8: 20. På ett målande sätt skildrar han avfallets följder i kap. 8: 20—22. Han visar, att avfallet skulle föra folket ut i:

1) mörker, 8:20,
2) en irrande oro och hunger, 8: 20,
3) förtvivlan och bitterhet, 8: 21,
4) ångestfylld hopplöshet, 8: 22.

Varje folk har sin avgörelsetid. När denna är inne, vet egentligen ingen mera än folkens Konung i himmelen. Har vårt folk redan avgjort sig, eller ligger avgörelsestunden framför oss nu eller i närmaste tid? Som sagt, Gud vet det. Men alla som fått bönens ande bedje för vårt svenska folk.

Fr. Hammarsten.

Från redaktionen.

På väg till Kina. Missionär Stålhammar skriver från Newyork d. 9 april:

»*I dag* ha vi äntligen lyckats få alla våra biljetter till Shanghai bestämda. Vi kunde ej alla få platser på en båt utan måste dela oss i tre grupper. Vi avresa alla från Amerika i början av maj. Mitt sällskap består av syskonen från Sv. Alliansmissionen samt av en familj Eriksson från Örebro Missionsförening. Vi avresa, vill Gud, d. 9 maj från Seattle, och det beräknas, att vi skola framkomma till Shanghai d. 2 juni. Vi hava alla fått vara friska och äro mycket tacksamma till Herren för hans godhet och omvårdnad om oss.»

Som bekant reste i missionär Stålhammars sällskap 20 andra svenska missionärer. Därav voro 10 från Helgelseförbundet, 4 från baptistmissionen, 2 från Sv. Alliansmissionen, 2 från Sv. Mongolmissionen och 2 från Augustanasynoden. Alla hade de Kina och Mongoliet som mål.

Missionens finansiella ställning. Som av årsberättelsen synes, ha missionens inkomster under det förflutna arbetsåret stigit till icke mindre än kr. 182,121:58. Häri ingår den summa på 20,000 kr. som skänktes till den Svenska skolan på Chikungshan. Ödmjukt tacka vi Herren för den nåd, han bevisat oss i detta avseende. Behoven därute hava under det gångna året varit mycket stora. Genom den ofördelaktiga växelkursen hava de utsän-

da medlen mycket decimerats. I början av detta år erhölls på fältet endast omkring tl 0,25 för en krona. Förr brukade vi vanligen beräkna att få omkr. tl 0,50 för en krona. Detta kan ju synas rent av oroväckande för dem, som på sitt hjärta bära missionärerna och deras arbete. En förklaring kan därför här vara på sin plats. Missionärernas, liksom de infödda medhjälparnes, underhåll utbetalas alltid i kinesiskt mynt, oberoende av växelkursen. Det har för den skull icke medfört någon annan förändring för missionärerna än den, som den i Kina rådande dyrtiden förorsakat. För missionskassan däremot har det inneburit, att långt flera svenska kronor mast utsändas, ibland nästan dubbelt, för att varje missionär skulle få sin vanliga remissa i kinesiska tls. Sa ock ifråga om evangelister, bibelkvinnor, skolor och arbetets alla från hemlandet understödda grenar. Vi förstå härav, att det rikligare finansiella understödet av arbetet på fältet varit skenbart, och att i verkligheten många rätt så beklagansvärda inskränkningar mast vidtagas. Stundom hava de medel, som funnits tillgängliga i allmänna kassan varit otillräckliga även för löpande utgifter, och det meddelas oss, att missionärernas decemberremissa ej kunnat utbetalas till dem — en föga hugnesam juluppmuntran. Ej ett ord av klagan har nått oss. Vi meddela detta blott för att klargöra ställningen till ledning för alla dem, som bära missionens angelägenheter inför Gud i bön.

Årsberättelsen. Föreståndarens på fältet redogörelse för det gångna arbetsåret finnes införd på annat ställe i tidningen, likaså Californiakommitténs. Det är med mycken tacksamhet till Gud, vi notera, att ej mindre än 287 hedningar blivit döpta till Kristus under det gångna året, och att hela det stora arbetet kunnat fortgå trots all oro i världen och på fältet.

Missionärers underhåll. Rätt många av våra missionärer hava bakom sig i hemlandet icke blott förebedjare utan även sådana dels enskilda, dels grupper av missionsvänner, vilka åtagit sig deras ekonomiska underhåll. Det är givet, att ett sådant förhållande blir till ömsesidigt gagn och för till en fördjupad andlig gemenskap. Då det emellertid nu finnes en rätt stor skara på fältet, som ej har särskilda underhållare, gives det tillfälle för dem, som Herren manar därtill, enskilda eller grupper av missionsvänner, att kunna få en särskild representant, för vilkens underhåll de svara, helt eller delvis, enligt den förmåga, Herren ger. Sekreteraren tillhandagår gärna med de upplysningar, som önskas. En missionärs årsunderhåll har hittills beräknats till kr. 1,200, och vi få väl hoppas, att den kinesiska kursen snart skall så regleras, att denna summa framdeles må räcka till.

Missionärsavskiljning kommer, v. Gud, att äga rum i Grebo kyrka, Linköpings stift, d. 20 maj, da missionärskandidaten Nath. Engbäck kommer att invigas för missionärskallet.

Årsmötet kommer, v. Gud, att hållas här i Stockholm Kristi Himmelsfärdsdag d. 29 maj. Ett inledande möte äger rum dagen förut. Då behovet av större lokal för detta möte gjort sig gällande, har Stadsmissionen godhetsfullt ställt sin lokal, Stortorget 3, 2 tr., till förfogande. Mötet börjar därstädes d. 28 kl. 7 e. m., då missionsvännerna hälsas välkomna, revisionsberättelsen föredrages o. s. v. Efter mötet tésupé. Anmälan om deltagande i supén bör ske direkt till Stadsmissionen, Riks. 94 37, Allm. 144 19. Brödkort torde medtagas. Anmälan nödvändig. Kristi Himmelsfärdsdag fortsättes mötet kl. 11 f. m. i Betesdakyrkan och kl. 6 e. m. i K. F. U. M:s hörsal. Den 30 maj anordnas utflykt till Missionshemmet, Duvbo.

REDOGÖRELSE FÖR SVENSKA-MISSIONENS I KINA 32:a VERKSAMHETSÅR.

En landsväg i Puchowdistriktet. *Foto O. Beinhoff.*

»Väktare, vad lider natten?» »Morgon har kommit och likväl är det natt», Jes. 21:11, 12.

Sa fort går tiden, att det kännes, som vore det i går den sista redogörelsen för arbetet nedtecknades, och dock har tiden nu kommit för att skriva en ny. I sanning, våra dagar äro såsom »en nattväkt», »en sömn», Ps. 90: 4, 5.

Med undantag av provinsen Shensi, där laglöshet, krig och plundring härskat, har allt varit lugnt på vårt fält. Shansi-provinsen, med sin upplyste guvernör, anses vara den bäst styrda provinsen i hela riket. Även det oroliga Honan har varit förunderligt lugnt.

Evangelisationsarbetet har bedrivits i ganska stor utsträckning, huvudsakligen genom de infödda kristna. Nästan över allt bemötas missionens budbärare med aktning, och folket lyssnar med förståelse och välvilja. Dock är det ju ett långt steg mellan ett erkännande av sanningen och övertygelse om synd.

Shansi-guvernören har utgivit en li-

ten bok, kallad »Vad folket bör veta». Den är skriven på folkspråket, så att den okunnigaste må kunna fatta och begripa dess innehåll. Bland annat uppmanas folket att tillbedja den ende, sanne Guden och att visa aktning mot utlänningarna. Hade en dylik bok varit i omlopp bland folket för trettio år sedan, hade kanske boxar-

Guvernören i Shansi, Ien-Hsi-shan.

upproret aldrig kommit till stånd. Även nu bereder den väg för evangelium, i det att fördomar och okunnighet, dessa stora hinder, så småningom undanrödjas.

Skolarbetet har bedrivits med kraft på alla våra stationer. Utan gensägelse utföres det bästa undervisningsarbetet i detta land, då det står under missionärernas överinseende.

Den förste infödde pastorn på S. M. K:s fält har detta år avskiljts. Under flera år har han beklätt en äldstes befattning och varit en frivillig arbetare inom vår mission.

287 personer hava under året förenats med församlingen genom dopet. Från det manliga seminariet ha detta år utexaminerats nio elever och från det kvinnliga fyra.

Två nya arbetare, nämligen kandidat Torsten Folke från Sverige och fröken Hattie Andersson från Chikago, hava under året anlänt. Ett dödsfall har inträffat, då lille Valter Olsson, endast nio månader gammal, av den gode Herden kallades till en bättre värld. För övrigt har hälsotillståndet varit ganska gott.

På Chikungshan har S. M. K. i förening med Svenska Missionsförbundet upprättat en skola för svenska barn. Fröken Ester Jonsson, vars hälsotillstånd ingav allvarliga farhågor, tillråddes av läkare att en tid vistas vid kusten för att, när vägen hem blev öppen, återvända till Sverige. I det stället upptog hon, välvilligt nog, arbetet bland de unga som lärarinna, och har det visat sig, att Gud som svar på bön så stärkt henne, att hon sedan kunnat ägna sig åt detta viktiga arbete.

Våra syskon Erik och Mimmi Folke anlände till fältet i början av året. Under våren avlade de besök på några av missionsstationerna. Under den senare delen av året hava de förestått skolhemmet å Chikungshan. Ledamoten av damkommittén, doktorinnan Maria Berg, anlände till Kina ungefär samtidigt och vistas hos sin dotter, fröken Ester Berg. Att vi alla känna oss uppmuntrade och glada över så kära besök behöva vi nog icke säga. Vi hoppas, att missionen i framtiden skall fa stort gagn av de erfarenheter, som dessa våra vänner nu göra.

Helt naturligt hava de abnorma förhållandena i Europa menligt inverkat

på missionsarbetet i finansiellt avseende. Om än våra personliga behov hava tillgodosetts, så att vi ej lidit någon nöd, hava dock åtskilliga viktiga och nyttiga arbeten måst inskränkas, tills bättre tider komma.

»Morgon har kommit.» Vi tacka Gud för daggryningen. »Men likväl är det natt.» Ännu råder så oerhört stort mörker, som endast evangelii ljus kan skingra. Missionens Herre har ännu icke avblåst striden. Ännu pågår värvning till hans stora här, ännu förnimmes ropet från hednaländerna: »Kom över och hjälp oss!»

August Berg.

Ett år av nöd och nåd.

Missionär Bergling lämnar följande intressanta översikt över det gångna året:

Som ett *nödens år* kan det gångna året betecknas med hänsyn till allt det lidande, som folket i hela vårt distrikt fått utstå. »Ih nien pao tseh» (= hela året igenom springa och gömma sig för rövare) är ett uttryck, man ständigt hör i våra bygder, och just betecknande för ställningen. Hundraden ha bränts, slagits eller annorledes pinats till döds, för att de ej kunnat omedelbart utbetala så stora penningsummor, som fordrats av dem. Andra ha skrämts till döds eller mistat förståndet. Åter andra ha hellre tagit livet av sig än de överlämnat sig åt rövarnas tortyr. Många ha genom skrämseln förlorat hälsan och tyna nu så småningom och dö.

Arma folk, huru tung har ej dess lott varit! Även våra församlingsmedlemmar ha fått lida: En har slagits ihjäl, en har skrämts från förståndet, och en har tvingats att utbetala omkr. 7,000 kronor till en rövarehövding. Andra ha fått sina djur bortförda inför sina ögon. Andra åter ha fått sina hem genomsökta och sina värdefullaste saker bortförda o. s. v.

Trots allt kunna vi säga, att det dock i många avseenden varit ett *nådens år*.

Nöden och farorna ha för många, såväl varma som ljumma och kalla kristna varit en tuktomästare till Kristus. De ha ropat till honom i sin nöd, och han har på många och underbara vägar räddat dem från oändligt många faror och mycket betryck. Så ha de »tackat Herren för hans nåd och för hans under med människors barn.»

Men även för mången bland hedningarna blev det *ett nådens år*, i det de tydligen sågo, att det var den Guds hand, på vilken de troende förlitade sig, som räddade dem ur nöd och ryckte dem ur ulvarnas gap. Så kom det sig, att många av de mera besinningsfulla beslutade sig att själva söka lära känna *en så underbar Frälsare*.

Härav kommer det sig ock, att våra gudstjänstlokaler varit bättre besökta i år än förut, att villigheten att lyssna varit märkbart större, att vi sålt vida mera biblar, testamenten och sångböcker än under något föregående år, att sökarnas och dopkandidaternas listor betydligt förlängts och att »frälsningens jubel» hörts från »de rättfärdigas hyddor».

Men på grund av att rövareligor ständigt genomströvat vårt distrikt, har vårt och i all synnerhet bibelkvinnornas byarbete betydligt försvårats och långa tider omöjliggjorts. Det är därför med glädje och innerligt tack till Herren, som vi under november hälsat Shansi-trupperna välkomna till våra orter. Deras ankomst har verkat som balsam för svidande sår. 3 à 4 tusen rövare ha som en följd härav måst lämna Hancheng- och Hoyang-distrikten. Den största ordning råder där för närvarande.

Men endast 15 kilometer från oss är rövareelementet nervöst verksamt, så att ett 60-tal av våra troende där befinna sig i största fara.

Vi hoppas, att Shansi-soldaterna skola marschera framåt snart, så att det åter må bli ordning och reda i hela vårt distrikt och vårt arbete utåt sålunda kunna upptagas med kraft.

Det lokala arbetet har ju dock hela tiden kunnat fortgå obehindrat. I alla våra skolor har elevantalet varit något större än vanligt, och arbetet har pågått utan avbrott. Detta synes så mycket värdefullare, då man betänker, att alla regeringens flickskolor i vårt distrikt inställts och även gossskolorna under större delen av året.

Vid den vanliga tiden för höstens dopklasser och stormöten var likväl ställningen i såväl Hancheng som Hoyang sådan, att vi ej vågade sammankalla dopkandidaterna. Vi hoppas därför få en rik skörd på våren.

Medan vi sålunda från hjärtedjupet tacka Gud för hans oändliga godhet mot oss under detta nödens och nådens år, behöva vi bedja för alla våra troende, som lidit, att ingen av dem må taga anstöt.

Yuncheng den 26 jan. 1919.

Robert Bergling.

Förstår du icke nöden? Den är en pådrivare från synden. Den är en tuktomästare till Jesus. Den är en uppfostrare i nåden. Den är en bevarare i tron. Den är en lärare, som Herren sänt dig. Den är en lärare i ordet, i bönen, i åkallan, i vaksamhet, i lof, i bot och trö, i ödmjukhet, i lydnad, i tålamod, i den goda kampen. Den är en sträv, obeveklig lärare. Men den är oumbärlig, välsignelsebringande. Tacka Gud för den. Du behövde den. Eljest hade Gud icke sänt dig den.

L. M. Engström.

Missionärernas adresser.

Aug. och Augusta Berg, Th. och Sekine Sandberg, Carl och Ethel Blom, Fredrika Hallin, Frida Prytz, Maria Nylin, David Landin, G. A. Stålhammar.	Yuncheng, Sha. China.
Erik och Mimmi Folke, Ester Jonsson.	Old Nr 19, Chikungshan, Ho. China.
Henrik och Hilma Tjäder.	Chiehchow. Sha. China.
Oscar och Gerda Carlén, Judith Hultqvist.	Juichenghsien, Sha. China.
Emy Ohrlander, Emma Andersson.	Puchowfu, Sha. China.
Axel och Anna Hahne, Agnes Forssberg, Maria Björklund.	Ishih, Sha. China.
Nils och Olga Svensson.	Tungchowfu, She. China.
Hugo och Marie Linder, Ingeborg Ackzell, Estrid Sjöström.	Pucheng, She. China.
Josef och Johanne Olsson.	Tungkwanting, She. China.
Rob. och Dagny Bergling, Ester Berg, Martin Lindén, Doktorinnan Maria Berg.	Hoyang, She. China.
Anna Eriksson.	Hancheughsien, She. China.
Rikard o. Hildur Andersson, Anna Janzon, Carl Bergqvist, Torsten Folke.	Honanfu, Ho. China.
Maria Pettersson, Maria Hultkrantz.	Sinanhsien, Ho. China.
Malte och Ida Ringberg, Ossian och Edith Beinhoff, Hattie Andersson.	Mienchih, Ho. China.

REVISIONSBERÄTTELSE.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1918, få efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året hava utgjort:

Inkomster.

a) *Behållning från 1917.*		
Å bank innestående	247: 52	
Obligationer	12,560: —	
Kontant i kassan	748: 16	13,555: 68
b) *Gåvomedel.*		
Allm. missionsmedel	109,849: 09	
Skolverksamhet	9,359: 15	
Infödda Arbetare	8,928: 88	
Bokspridning	144: 06	
Hus	9,602: 32	
Manliga Seminariet	700: —	
Kvinnliga Seminariet	794: 15	
Dufbo Fastighet (för tegeltäckning)	1,200: —	
Missionshemmet	4,727: 57	
Diverse ändamål	36.816: 36	182,121: 58
c) *Inkomst av tidn.- och bokförlaget.*		
Pren.-medel för tidningen	4,522: 36	
Sålda böcker och kalendrar	4,176: 49	8,698: 85
d) *Diverse inkomster.*		
Hyra vid Dufbo	40: —	
» för Robertslund	1,000: —	
» gård i Falun	183: 44	
Översk. på Robertsl. Omk.-konto	563: 60	1,787: 04
e) *Räntemedel.*		
Ränta å Obligationer	514: 60	
Bankränta	533: 74	1,048: 34
f) *Fördeln. av försäljningssumman för Robertslund.*		
Kapell i Kina	10,000: —	
Roberts Barnhems Fond	9,694: 58	
Missionshems Fonden (inteckning)	20,000: —	
Robertslunds Fastighets Konto (kvarstår)	1,305: 42	41,000: —
Summa kr.		248,211: 49

Utgifter.

a) *Missionsutgifter.*		
Utsänt till Kina		
av Allm. Missionsmedel	72,044: 14	
av Särskilda Ändamål	76,446: 92	
Missionsresor	1,340: 65	
Missionärers utrustn. och utresor	3,063: 71	
Missionärskand. utbildn. och underh.	695: 40	
Hemmav. missionärers underhåll	1.180: —	
» barns underh.	9,024: 38	163,795: 20
b) *Kostn. för fastigh. och inventarier.*		
Underh. och reparationer för fastigh. på Dufbo	2,768: 51	
Inventarier på Dufbo	84:	
Inventarier på Expeditionen	62: 90	
Kostn. för försäljn. av Robertslund	820: —	3,735: 41
c) *Kostn. för tidn.- och bokförlaget.*		
Tryckning- och red.-kostn. för tidningen	5,781: 89	
Tryckn. för bokförl.	3,093: 82	8,875: 71
d) *Omkostnader.*		
Hemarbetares underhåll	9,428: 37	
Hyra och omkostn. för Expedition	1,821: 09	
Postporton och telefon	699: 44	
Skrivmateriel, trycksaker o. d.	2,223: 17	
Omkostnader för missionshemmen	7,858: 47	
Utbet. till missionshemmet gåvo- och räntemedel	4,877: 57	26,908: 11
e) *Behållning till 1919.*		
På bank innestående	2,049: 11	
Obligationer (nom. 23,560)	22,254 58	
Inteckningar (Missionshemsfonden)	20,000:	
Kontant i kassan	593: 37	44,897: 06
Summa kr.		248,211: 49

Tillgångar den 31 december 1918.

I hemlandet.

Obligationer.

A. Koskulls fond	2,000: —	
S. S:s fond	3,000: —	
Missionärers understöds fond	7,560: —	
Roberts barnhems fond	9,694: 58	22,254: 58
På bank innestående	2,049: 11	
Kontant i kassan	593: 37	
Fastigheter i Dufbo	48,000: —	
Inventarier på Dufbo	3,211: 18	
Kontors inventarier och böcker	1,509: 49	
Missionshemsfonden (Inteckn.)	20,000: —	75,363: 15

I Kina.

Fastigheter i Kina	78,445: 40
Summa kr.	176,063: 13

Skulder.

Inga.

Till missionärerna privat har under året översänts ..... kr. 8,715: 06

Till missionsvännernas kännedom och för tacksam hågkomst få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående belopp influtit under räkenskapsåret, nämligen:

Testamentsmedel.

»En hemgången vän» N. M. Nilsson	30: —
Testamentsmedel jämte ränta efter avl. Gust. Larsson, Örebro	5,079: 17
Testamentsmedel efter avl. Perers John Persson, Hedemora	1,000: —
Testamentsmedel efter avl. Kammarherre J. von Holst, Sthlm	500: —
Från avl. väverskan Kristina Andersson, Alingsås	100: —
Testamentsmedel efter avl. sömmerskan Kerstin Andersson, Höganäs	100: —
Testamentsmedel ur Adolf Edstams sterbhus	1,000: —
Från en hemgången missionsvän	500: —
Kronor	8,309: 17
Trsp.	8,309: 17
Testamentsmedel efter Jan Erik Jansson, Falun, utbetalda under åren 1916 3.000: —, 1917 1,909: 19, 1918 2,500: —	7,409: 19
Kronor	15,718: 36
Dessutom andel av hyra för gård i Falun	183: 44
Kronor	15,901: 80

Revisorerna hava tagit del av styrelsens protokoll, varjämte inför revisorerna blivit företedda ovannämnda obligationer å tillsammans kr. 23,560, jämte insättningsbevis å missionens kontant innestående medel, ävensom åtkomsthandlingarna till missionens egendom i Duvbo, tillika med brandförsäkringsbrev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 30,000: — för Missionshemmet
Kr. 42,000: — för Barnens Hem
} i bolaget Norrland

För lösegendomen:

Kr. 14,000: — vid hemmen
Kr. 2,000: — vid kontoret
} i bolaget Norrland

och har därvid intet varit att erinra.

Vid Missionshemmet å Duvbo avlades den 13 dennes besök, varvid såväl byggnader som inventarier befunnos i gott skick.

Lägenheten Robertslund vid Ösby har under året blivit försåld för kr. 41,000: —. Revisorerna anse denna åtgärd välbetänkt.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer hava befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka, att ansvarsfrihet för förvaltningen av missionens medel under år 1918 varder Kommittén beviljad.

Stockholm den 13 maj 1919.

F. T. Olsson. Fritz Eckert.
Carl Boberg.

Svenska Missionens i Kina California-Kommittés årsberättelse för 1918.

»Förtäljen bland hedningarna hans ära, bland alla folk hans under», Ps. 96: 3.

Ännu ett år har gått tillända, sedan vi sist voro samlade till årsmöte. Mycket har hänt sedan den tiden.

När vår missionär N. Svensson avslutade sina bibelstudier i d:r Torreys Bibel-Institut i Los Ångelos, sågo missionär och fru Svensson med en glad förhoppning, att den dag snart skulle randas, då de skulle få återse sina anhöriga i Sverige. Men Gud, som allting styr, hade andra planer. Då vägen över Sibirien till Kina var stängd, anträddes färden direkt ifrån Amerika till missionsfältet den 8 dec. 1918.

Kommittén har under året hållit sju möten, vilka varit väl besökta. Frid, endräkt och brödrakärlek har varit rådande på alla våra möten.

På det finansiella området har mera inkommit än under något föregående år, men på grund av missionärsfamiljen Svenssons resa till Chicago samt utrustning och resa till Kina hava vi för första gången i vår historia en kassabrist på något över två hundra dollars.

Vi tro dock, att Gud, som allting leder, kan väcka nit hos missionens vänner, så att även denna brist bliver fylld.

Ole Alen, sekreterare.

California-Kommitténs kassarapport för 1918.

Inkomster:

Kassabehållning 1917	$	338.40
Genom A. Danielson		35.54
» Ole Alen		45.20
» J. J. Olsson		10.00
» G. Bordson		210.00
» J. H. Peterson		50.00
» P. H. Larson		80.00
Transport	$	769.14
Genom C. E. Ellberg		8.00
» A. T. Lindgren		85.22
» K. G. Lindquist		10.00
» L. J. Olson		5.00
» Mrs G. Östlund		40.00
» Nels Erickson		10.00
» Carl Anderson		50.00
» Thol Nelson		25.00
» Svenska Missionskyrkan i San F.		50.00
» A. G. Dahlberg		45.00
» A. P. Nylin		15.00
» E. H. Lindquist		15.00
» Nels Christensen		10.00
» John Svenson		35.00
» Mrs P. Olson		5.00
» C. A. Sandstedt		50.00
» Kate Johnson		25.00
» Fr a Missions S. S., Kingsburg		25.00
» Kvinnoföreningen, Kingsburg, Kolonikyrkan		25.00
» Svenska Meth.-kyrkan, Kbg.		9.20
» » Baptist » »		8.08
» Fria Missionskyrkan L. A.		37.50
» Missionskyrkan, Kbg. Koll.		12.05
» » i L. A. »		43.82
» » i Fresno »		5.55
» » i Turlock »		77.52
» Fria » i » »		17.75
» » i Youngstown »		8.10
» » i Hilmar »		13.81
» » i Oakland »		12.45
» » i Berkeley »		3.15
» » i » »		6.25
» » i Kingsburg »		52.07
» lån från Fst Ntl Bank i Kingsburg		370.00
» Missions S. S., Turlock		20.00
» J. A. Lindström		10.00
Summa	$	2,009.66
Skuld å bank	$	220.00

Utgifter:

Underhåll av Nils och Olga Svenson	$	480.00
Deras resa och utrustning		842.00
Skrivmaskiner		120.00
Frakt		39.11
Reseutgifter i Cal.		36.66
Evangelistverksamhet		200.00
Sekreterarens lön		25.00
För fru Linder		100.00
Avbetalning i banken		150.00
Kassabehållning		16.89
Summa	$	2,009.66

A. T. Lindgren, kassör.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelseämnen.

Att Herren även under prövningstider ger sitt folk kraft och frid, sid. 114. Att missionär Stålhammar haft en god resa, sid. 117. För det lugn, som under det gångna arbetsåret fått vara rådande i Shansi och Honan, sid. 119. För den aktning och förståelse, som nu visas missionärerna, sid. 119.

Tacksägelse- och böneämnen.

Att Herren, som så nådefullt försett med medel under det flydda året, även i fortsättningen ville göra detta, sid. 118. För de 287 nydöpta, sid. 120. För de nya missionsarbetarna, sid. 120.

För den Svenska skolan på Chikungshan, sid. 120. Att »nödens år» ock varit ett »nådens år», sid. 121.

Böneämnen.

Om rik välsignelse över det stundande årsmötet och över missionärsavskiljningen i Grebo, sid. 118. Om lugnare tider i Shensi, sid. 121.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april månad 1919.

Allmänna missionsmedel.

718.	»Bönhörelse»	10: —
719.	Auktionsmedel vid missionär och fru Westers besök i Eksjö, gm S. J.	638: 93
720.	Koll. vid d:o gm d:o	93: 07
721.	»Två sparbössor»	17: 69
722.	Hj. S., Uppsala	50: —
723.	»Gud! Du vet min bön, uppfyll densamma»	1: 50
724.	»Tackoffer frau Hemse», gm A. L.	13: —
725.	»Hermannas sparbössa», gm d:o	5: —
728.	Ungd.-fören. »Senapskornet», Habelsbolet	50: —
729.	Habelsbolets mfg	50: —
730.	K. E., Knutby	25: —
732.	Sparb.-medel från Wallebergа, gm F. S.	25: —
733.	Koll. i Flisby missionshus, gm E. B.	38: 75
734.	Koll. i Frinnaryds missionshus, gm F.	16: —
737.	»Onämnd», Skellefteå	30: —
738.	E. K., Stensjön, sparb-medel	3: —
739.	G. A. P., Edsberg, gm E. K., Fingesta	100: —
741.	N. R., Sthlm, sparb.-medel	29: 73
742.	Holmestads sykrets	200: —
743.	»Ur Guds rika förråd»	10: —
744.	Missionsmedel från Mora, gm M. S.	52: —
746.	»En missionsvän», gm J. A. E., Loverslund	10: —
747.	M. S., Björköby	5: —
749.	»Tackoffer till Herren», fr. S. P., Skepparslöf	100: —
750.	J. och G. J., Uppsala, sparb.-medel	30: —
751.	Koll. från Kyrkliga Ungd.-fören., Södertälje, gm A. E. M.	70: —
752.	J. och M. M., Jönköping	100: —
753.	E. R., Sthlm	16: —
754.	»Tackoffer till Herren för mars»	2: —
	Transport	1,791: 67
	Transport	1,791: 67
755.	»I stället för blommor», gm I. A., Norrköping	10: —
756.	M. J., gm d:o	20: —
757.	A. E. Ö., Bastuträsk	50: —
758.	A. H. och A. N., Bastuträsk	21: —
759.	J. H., Bastuträsk	10: —
760.	Koll. i Sjömanskapellet, Luleå, gm S. A. J.	41: —
761.	Koll. i Skellefteå stads kyrka vid N. H:s besök	90: —
762.	Koll. i Skellefteå stads kyrka vid N. H:s besök	242: 28
763.	Koll. vid Kinamöte, Skellefteå	84: 10
764.	Koll. i Medle, vid N. H:s besök	40: —
765.	Koll. i Kåge, vid N. H:s besök	48: 17
766.	Koll. i Säveuäs, vid N. H:s besök	18: —
767.	E. B:s sparbössa, Kåge	4: 18
768.	M. K:s sparbössa, Kåge	7: 50
769.	H. P:s sparbössa, Hedensbyn	25: 67
770.	»En sparbössa», Skellefteå	13: 25
771.	Offerkuvert, Skellefteå	14: 25
772.	»Tack till Gud för N. H:s bibelkurs i Skellefteå»	50: —
773.	K. H:s tack för d:o	50: —
776.	C. W. C., Leksberg	10: —
777.	A. E., Laxå	23: 60
778.	E. A., Linköping	500: —
779.	»Gud är trofast», 2 Kor. 9: 8	1,200: —
780.	K. F. U. M., Norrköping	50: —
781.	Koll. fr. 14 mars, Simrishamn, gm M. B.	15: —
782.	»Tionde av oväntad inkomst»	50: —
783.	»Onämnd», Slättevalla, gm E. K.	10: —
784.	Elfkulleus Husmodersskola, Jemshögsby	103: 50
785.	L. O., Kristinehamn, sparb.-medel	12: —
789.	K. W., Sthlm	5: —
790.	Tenhults folk- och småskolebarns offergåva för Kina, gm J. H.	145: —
791.	J. H., Tenhult	2: 72
792.	N. P. O., Skede	20: —
793.	G. W. L., Sjötorp, »tackoffer för Herrens stora nåd»	50: —
	Transport	4,827: 89

Transport 4,827: 89

794. Offerkuvert för 1:sta kv. fr. vänner i Köping, gm A. H. 14: 50
795. Ödeshögs syförening 450: —
796. Kinakretsen, Umeå, gm O. F., »Joh. 12: 32» 50: —
797. Sparb.-medel från Stamgärde, gm G. H. 108: 90
798. H. O. gm M. S., Visby 25: —
799. M. J., Boden, till E. Jonsson underh. 50: — och M. Lindéns underh. 50: — 100: —
802. »Annie» 5: —
803. E. L., Gtbg 20: —
812. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 32: 50
813. A. L., Burge, »tionde» 27: 50
814. H. J., offerkuvert för april 10: —
818. Skieryd-kretsens Ungd.-fören. 100: —
819. Koll. i Betel gm M. K., Norrköping 9: 32
820. A. O., Grönahög, »överbet. för S. L.» 5: —
821. H. I., Fridhem, »för söndagsägg» 2: —
822. H. I., Fridhem, offerkuvert 4: 50
823. E. J., Björköby 50: —
824. E. och G., »Tackoffer till Herren 3/4 1919», gm G. L., Ekenässjöu 40: —
825. F. L., Näsåker, Offerkuvert, »ett tack för Guds nåd» 6: —
826. M. B., Karlskoga 5: —
827. H. N., Karlskoga 2: —
828. E. F., Karlskoga 1: —
829. H. L., Karlskoga 2: —
833. E. H., Igelsta, »för friex. av S. L.» 4: —
835. G. G., Uppsala, resebidrag 10: —
836. »Samvetspengar», gm G. G., Motala 10: —
837. »Fru L—m», gm G. G., Motala 5: —
838. Koll. i Mariestad under Påsken 201:71
839. A. H., Mariestad 100: —
841. Förbundet mellan Sveriges K. F. U. M., till O. Beinhoffs underhåll 1,200: —
845. O. P., Öster Våla 9: 70
847. I. H., Sthlm 50: —
848. H. S., Vännäs, Ps. 147: 2, 3 10: —
849. E. T. E., Jkgp 10: —
856. H. H., Djursholm 1,000: —
857. J. J., Ersmark 16: —
858. J. O. H., Bergsbyn 5: —
859. A. T., Skellefteå 3: —
860. E. R., Sthlm 15: —
861. S. B., »tackoffer för oväntade penningar», gm G. W., Ystad 5: —
862. B. W., »tackoffer för S. L.», gm d:o 2: —
863. »Onämnd», Sthlm 11: —
866. »Onämnd» 40: —
867. H. B., Sthlm 50: —
868. »Skolbarnens bidrag för april», gm N. B. S., Lämnhult 17: 08
869. O. H., Sthlm 25: —
874. H. A. 90: —
875. Syföreningens i Vänfors sparbössa, gm F. G. 31: 78
876. P. N., Öster Våla 10: —
877. »Nyborg», gm H. I., Älgarås 10: —
878. A. P., Håttorp, gm d:o 10: —
879. »Ur Pauls sparbössa», gm d:o 2: 25
880. Koll. i Steustorp, gm E. F. 20: —
881. Koll. i Blidsberg, gm K. R. L. 49: —
882. Koll. i Böne, gm H. H., Åfärd 10: —

Transport 8,930: 63

Transport 8,930: 63

883. Koll. i Skövde, gm C. O. S. 128: —
884. Koll. i Fridene, gm F. R. 60: 50
885. Koll. i Häggum, gm W. J. 78: —
886. G. T., Ulricehamn 100: —
887. A. O., gm G. T., Ulricehamn 25: —
888. W. G., Tibro 25: —
889. Mfg i Fröjered, resebidrag 12: —
890. H. H., Åfärd 25: —
892. F. R., Piteå 7: —
893. »Små gåvor till Herren 75: —
894. Koll. i Forshem 31/3, gm O. F. 22: 73
895. Koll. i Österplana 1/4, gm P. J. P., Gössäter 32: 70
896. Koll. i Sätra 2/4, gm M. T., Kinnemalma 17: 34
897. Resebidrag i Essgärde, gm J. J. 10: —
898. Koll. i Kjestad 5/4, gm M. J., Kinnemalma 22: 42
899. Koll. i Fullösa 6/4, gm F. J., Kinnemalma 15: —
900. Fullösa Mfg 5: —
901. Sparb.-medel från Fullösa, gm E. S., Kinnemalma 18: —
902. Koll. i Kinne Vedum 6/4, gm F. G. D., Götene 35: 12
903. Koll. i Byslåtterna 7/4, gm d:o 62: 85
904. Koll. i Stenstan 8/4, gm E. J., Götene 23: 32
905. Holmestads mfg, till M. Pettersson underhåll 10: —
906. Koll. i Månstorp 9/4, gm G. P., Åskekärr 25: —
907. Söndagsskolan i Ärnäs, gm A. J. 5: —
908. A. J., Ärnäs 5: —
909. Ärnäs Mfg, resebidrag 5: —
910. Koll. i Rörsås 11/4 gm L. W. 6: —
911. Koll. i Ullervad 13/4, gm A. J. 12: —
912. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Anderssons underh., gm S. A., Broddernd 105: —
913. Hassle Mfg, resebidrag 10: —
914. »Emma», till Hildur Anderssons underh. 10: —
915. Koll. i Sjötorp 23/4, gm C. M. L. 50: —
916. Kinakretsen, Karlskrona, gm H. A. 94: —
917. M. M., Hall-Marby 50: —
918. L. G., Hall-Marby 20: —
919. Östra och Västra Arbets fören., Jkpg 200: —
920. D. U. F. i Åshammar och Hagmuren 50: —
921. Lanna Mfg, Hardemo, sparb.-medel 15: —
922. M. M., Borås, »i stället för biografbesök» 10: —
923. »Onämnd», Ölmstad, gm A. S., Brötjemark 25: —
924. F. och L., »ur tvenne sparbössor», gm A. S., Brötjemark 11: —
926. E. H., Sthlm 3: —
927. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: — 10,481: 61

Särskilda ändamål.

726. P. E. W., Djursholm, för evang. Hsi-tien 80: —
727. »Till en liten namnsdagsblomma åt älskade Ester Jonsson, från en vän i Hälsingborg» 5: —
731. J. och K. B., Tranås, för underh. av Ten Tin-hsiang 200: —

Transport 285: — 10,481: 61

	Transport	285: —	10,481:61
735.	M. B., Eksjö, till skolan på Chikung	10: —	
740.	S. J., Örebro, för arbetets ordnande i Honanfu	5,000: —	
748.	»R. E., på namnsdagen», till Kvinnl. Seminariet, gm A. N., Märsta	10: —	
774.	E. G., Spigården, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf.	25: —	
775.	E. W., Linköping, till en bibelkv. underh.	25: —	
786.	B. H., Gtbg, för en evang. underh.	200: —	
787.	L. och A. W., Gtbg, »tack till Gud på bröllopsdagen», för en flickas underhåll i Seminariet	75: —	
788.	D:o d:o för en elevs underh. i Manl. Seminariet	100: —	
800.	H. T. och E. B., Sthlm, för evang. Fengs underh.	70: —	
801.	J. G. S., för en skolgosses underh.	5: —	
804.	K. och J. B., Tranås, till skolan på Chikung	500: —	
805.	L. H., Sthlm, till Bergs sommarvila	400: —	
806.	D:o till Berglings sommarvila	400: —	
807.	L. M. F., till M. Nylin, för Anna Grankvists missionsbarn	50: —	
808.	K. F. U. K:s söndagsskola, till ett barn i Ishih	50: —	
809.	K. M. A., till A. Forssbergs inf. lärarinna	200: —	
810.	K. M. A., till A. Forssberg för lärarehjälp	100: —	
811.	K. M. A., dyrtidstillägg till flickskolan		
	i Ishih	50: —	
	i Puchow	50: —	
	i Hoyang	50: —	
	i Pucheng	50: —	
	i Mienchih	50: —	
	i Honanfu	50: —	300: —
815.	J. F. E., Edane, till N. Svensson, att anv. efter gottf.	100: —	
816.	»Solfrid», till E. Berg, att anv. efter gottf.	4: 49	
830.	»Påskhälsning till M. Lindén», att anv. i missionsarbetet efter gottf.	10: —	
831.	»Onämnd» till Aug. Bergs »Fyrbåk»	20: —	
832.	»Onämnd», till Carléns, att anv. i verks. eter gottf.	50: —	
834.	»Ps. 100. Tionde, till direkt evangelisationsarbete»	26: 40	
842.	Förbundet mellan Sveriges K. F. U. M., till J. Olsson, för inköp av en mulåsna	50: —	
843.	L. M. F., till Kvinnl. Seminariet	10,000: —	
	Transport	18,065: 89	10,481:61
844.	T. L., Hudiksvall, för utbildande av lärarinnor	50: —	
852.	H. S., Vännäs, till Kvinnl. Seminariet	16: —	
853.	A. A., Ljungby, till en bibelkvinna	50: —	
854.	Ljungby syfören., till I. Ackzell, att anv. efter gottf.	38: —	
855.	A. A., till I. Ackzells barnarbete	10: —	
864.	L. O. gm M. H., Björnö, till Barnhemmet i Sinan	4: 50	
865.	»Ps. 100. Tionde, till direkt evangelisationsarbete»	12: 61	
870.	Lärare och lärarinnor i Sthlm, till F. Hallin, att anv. efter gottf.	25: —	
871.	E. B., Sthlm, till underh. av en bibelkv. i Hancheng	35: —	
872.	Till O. Carlén, för reparation i Juicheng, gm W. G., Tibro	125: —	
873.	D. Ö., Skövde, till d:o, gm O. K.	50: —	
891.	A. de B., Sthlm, för evang. Chi Choug-chieh	70: —	
925.	J. A. E., till Aug. Bergs »Fyrbåk», gm K. N., Jkpg	300: —	18,846: —

Missionshemmet.

736.	G. A., Flisby, till Barnens Hem	5: —	
745.	»Ur Guds rika förråd», till d:o	5: —	
817.	A. H., »Påskoffer fr. Eksjö» till d:o	25: —	
840.	S. E. N., Mariestad, till d:o	10: —	
846.	H. och A. L., Sthlm, till barnens sommarvistelse	300: —	
850.	H. S., Vännäs, till Barnens Hem	10: —	
851.	H. F., Kumla, »tackoffer fr. 11/4 1919», till d:o	10: —	365: —
	Summa under april mån. Kr.		29,692: 61

Med varmt tack till varje givare!

»Stora och underbara äro dina verk, Herre Gud, du Allsmäktige.» Upp. 15: 3.

Gåvor till Barnens Hem under jan.—april 1919:

K. F. M., Sala, grädde, smör och bröd; O. och H. K., Lund, fläsk, korv, ost, mjöl, gryn, torrmjölk, frukt och marmelad; B. och J. R., Stockholm, kr. 10: —; G. K., Norrköping, något extra för barnen, kr. 25: —; I. J., Elgstorp, havregryn, potatismjöl och frukt; K. H., Stensjön, ost; A. A., Duvbo, korv och bröd; H. L., Snappahem, fläsk och havregryn; E. L., Ovanmyra, kr. 20: —; S. J., Örebro, div. papper samt kalvkött; J. H., Duvbo, mjöl; L. S., Stockholm, till påskmat kr. 30: —; Väuner i Björkeryd, påskägg; F. M., Glemmingebro, påskägg; L. H., Stockholm, apelsiner.

Gertrud och V. Wester.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — När floden kommer. — Profeten Jesaja och vår tid, XIII. — Från redaktionen. — Redogörelse för Svenska missionens i Kina 32:a verksamhetsår. — Ett år av nöd och nåd. — Missionärernas adresser. — Svenska Missionens i Kina California-Kommittés årsberättelse för 1918. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Redovisning.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.

Nr 11. ÅRG. 24. 1 JUNI 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

"TILLFÖRSIKT I SJÄLVFÖRTVIVLAN."

Av rektor *Joh. Rinman.*

Våra synder — Kristi oss vunna eviga förlossning.

Av levande erfarenhet veta vi om ej blott en pinande *känsla* av *synd* utan ock om en ständigt växande *övertygelse* om vår *hopplösa ovärdighet* såväl inför Guds härlighets blickar som inför evangelii rikedom, slösad på oss. Det är sant, att för somliga av oss är graden av denna självförtvivlan beroende på vårt temperament. Men säger oss ej både Skriften och det mått av människokännedom, vi förvärvat, att självförtvivlan aldrig helt viker från djupet av något på allvar Kristus-förtröstande hjärta!

Det är därför som Kristi kors ständigt avslöjar sig för oss i ny härlighet och bestrålas inför våra ögon av ny oförliknelig glans. Och dess budskap? Senast har det så formulerats för ett självförtvivlande hjärta: *din synd är dock ej det sista och det största av allt.* Det finns en frälsarekärlek, som är större än din synd, och en frälsarevärdighet, som i sig uppslukat all din ovärdighet. När korset löste det största av alla problem, så var det löst för alltid. Vi behöva ej och kunna ej tänka oss något, som sträcker sig därutöver. I korset gavs oss det sista, det slutgiltiga utslaget. »Fader, förlåt dem!» »Det är fullkomnat!» *Där* äga vi den kärlek, som är större än vår synd.

Vi förstå den vördade gamle Gudstjänaren (den omkring 80-årige biskop Moule), som på en helgelsekonferens utomlands slutade sitt evangeliemättade anförande med dessa ord: »Bröder, i verkligheten få vi aldrig något annat ämne än detta: *Lammet är värdigt*».

Våra brister — Kristi helande nåd.

Framkallas då självförtvivlan av även våra brister? Ja, vi behöva väl ej ha kommit så synnerligt långt, förrän vi gjorts förtrogna med även en sådan erfarenhet. Hyste vi ej i början den föreställningen, om ock halvt omedvetet, att sedan vår omvändelse var en upplevad verklighet och vi fått förvissning om våra synders förlåtelse, så gällde det nu att, i tron på vår egen ärlighet och i tilliten till vårt allvar, göra våra framsteg i det kristliga livet efter bästa förmåga. »Det kunna vi», sade lärjungarna helt öppenhjärtligt, när Jesus frågade dem om något, som han visste, att de icke kunde. Det är detta olyckliga, hos oss så länge dolda: »det kunna vi», som bragt oss så mycken förödmjukelse.

Ack, dessa efterhängsna karaktärslyten, när skola vi bli dem kvitt? O, vad det är förkrossande med dessa brister, som aldrig synas bliva avhjälpta. Ibland försöka vi skylla på, att vi äro sådana vi äro, emedan våra natureller äro så olika varandra. Men lyte blir dock lyte, och brist står dock kvar som brist vid varje allvarligare självprövning.

Var är då tillförsikten i denna självförtvivlan?

»*Min nåd är dig nog*», säger Herren. Nog för att få dig att avstå från den slags självförbättring, som blott leder till självförtvivlan; nog för att få dig så tomhänt, att Kristi fullhet blir din enda åtrå; nog för att få dig stilla vid hans stungna sida; nog till att väcka din tillförsikt till vad han förmår; nog till att göra dig trogen den ledning han ger; nog till att hela alla dina brister. Till vår sista dags sista minut återstår för oss blott detta enda men osvikliga medel: tillförsikten till hans nåd mot oss och i oss.

(Forts.)

Det nya sättet att skriva kinesiska, en epok i Kinas historia.

Sedan århundraden tillbaka i tiden har behovet av ett förenklat sätt att skriva kinesiska förefunnits, ehuru Kinas lärda män aldrig synas hava gjort något att för den studerande ungdomen underlätta »ätandet» av skrivtecken. Då man besinnar, att ett större modernt kinesiskt lexikon innehåller inemot 45,000 olika skrivtecken, och att under senare år många nya sådana upptagits i språket på grund av de många nya begrepp, som till följd av beröringen med den västerländska kulturen måste införlivas med kinesens kunskapsförråd, så fattar man något litet svårigheterna för Kinas olärda folkklasser att lära sig läsa sitt eget språk. En förra året utsänd rundfråga för att utröna läskunnigheten bland folket i Kina gav till resultat, att endast en ringa del av den kristna församlingens medlemmar kunde läsa enkel Mandarinskrift. Då det är på Mandarinspråket, vilket talas av omkring $^2/_3$ av Kinas befolkning, som bibeln är utgiven, så förstår var och en, att nämnda förhållande är ett mäktigt hinder för församlingens uppbyggande »till ett andligt hus.» Utanför den kristna församlingen är läskunnigheten ännu mindre. På grund av de ingångna svaren beräknades den i allmänhet endast finnas hos en procent av befolk-

ningen eller någon mindre del. I några få distrikt utgjorde dock deras antal, som kunde läsa något slags litteratur, inemot tio procent.

Såsom nämnt, är behovet av ett förenklat kinesiskt skriftspråk av gammalt datum. De första buddistmissionärerna, som kommo till Kina under första århundradet av vår tideräkning eller tidigare, blevo så förbryllade av att kinesiska språket saknade ett alfabet, att de själva beslöto införa ett nytt förenklat skriftsystem. Detta kallades »Fan-chieh» och kom även i bruk bland kineserna.

Japanerna, som före det tredje århundradet infört kinesisk skrift, uppfunno i det nionde arhundradet ett slags stavelse-alfabet till förenkling av densamma. I Korea, där kinesisk skrift likaledes tidigt kom i bruk, blev i femtonde århundradet ett fonetiskt alfabet infört. Detta förhållande har mäktigt bidragit till att Koreas kristna församling nu verkligen är en bibelläsande församling.

Att en sådan förvandling även snarast måtte äga rum med den kristna församlingen i Kina har naturligtvis varit en livlig önskan hos den kristna missionens ledare, särskilt under senaste år. De funno sig här ställda inför ett problem av allra största vikt, som fordrade sin lösning genom en förenkling av den kinesiska skriften. Fyra olika förenklade skriftsystem hade delvis kommit i bruk under sistnämnda tid, och det gällde att avgöra, om något av dessa ägde de förutsättningar, som det uppgivna målet krävde.

Förliden höst upptog Kinas »Fortsättningskommitté» på allvar detta problem och sammankallade till Shanghai en konferens av omkring 20 missionärer, som representerade olika verksamhetsgrenar, för att diskutera detsamma. De skriftsystem, som man hade att välja emellan, voro följande:

1. Olika sätt att använda latinsk skrift för återgivande av kinesiska språkljud;

2. En bearbetning av det Brailleska systemet att lära blinda läsa;

3. Ett av den lärde kinesen Wang Chao uppfunnet system, som kommit till vidsträckt bruk inom de kristna församlingarna i norra Kina; och slutligen

4. Det av regeringens byrå för undervisningsväsendet antagna systemet, som nyss införts i de högre normalskolorna och väntades bliva infört även i elementarskolorna.

De båda sistnämnda systemen äro fonetiska och i flera avseenden varandra lika. Med Wang Chao's system hade dr Sydney Peill, som något modifierat detsamma, kunnat lära en kines på nio dagar att hjälpligt läsa. Ett lika gott resultat kunde förväntas av regeringens system, på kinesiska benämnt »Chu-yin Tzu-mu». Med detta systems 39 symboliska grundtecken kan man genom olika sammanställningar av desamma framställa alla kinesiska ord. Hittills har man betjänat sig av 214 sådana grundtecken. Av ett visst intresse är även att anmärka, det Chu-yin Tzu-mu-systemet är baserat på det av de första buddistmissionärerna uppgjorda skriftsystemet.

Shanghaikonferensen uttalade sig enhälligt för antagandet av regeringens system, som hade största utsikt till framgång, och beslöt att förorda systemet hos alla missions-, bibel- och litteratursällskap samt andra kristna agenturer i Kina, ävensom hos de kristna församlingarna. En framställning skulle göras till bibelsällskapen att snarast låta trycka en upplaga av Lukas evangelium med användande

av regeringens skriftsystem. För att främja systemets användande skulle de kristna församlingarna förses med de hjälpmedel, som inlärandet av den nya skriften erfordrade. En verkställande kommitté tillsattes för dessa och övriga härmed sammanhängande uppgifter, och det märkliga är, att de personer, som förut brutit väg för de andra tre systemen, nu voro villiga att i denna kommitté uteslutande arbeta för främjandet av regeringens system. Själva dr Sidney Peill blev kommitténs ordförande. Man ansåg systemets antagande *markera en ny epok i Kinas historia i synnerhet för den kristna församlingen, som man hoppades kunna göra till en i sin helhet bibelläsande församling inom en tre års tid.* Om man ock icke får vänta sig, att det nya skriftsättet skall undanträngа de av kineserna sedan många århundraden använda skrivtecknen, så finnes all anledning till, att det skall bliva ett viktigt hjälpmedel för evangelii spridning bland Kinas många olärda millioner, och det är för visso ej utan sin stora betydelse, att detta steg tagits nu, då »hedningarnes tider» hastigt nalkas sitt slut.

—*n.*

Det har ofta gripit mig att se, huru all slags synd som ett svallande hav brusar kring Jesus, smärtornas man. Den vita hovdräkten, varmed man utklädde Jesus, erinrar ovillkorligt om världens narrkåpa, fåfängans och det narraktiga modets dräkt. Någon kvicktänkt hovman har mycket riktigt föreställt sig, att den situationen — den allvarsamme nasaréen i en hovets vita sidenkappa, — skulle framkalla oerhörd effekt. Så fick du då, min Frälsare, uti ditt försoningslidande ingå även under den världsliga fåfängans synd och skuld.

FR. HAMMARSTEN.

BREVAVDELNINGEN

En märklig reformator.

Bland de sex punkter i det reformprogram, som Shansi-guvernören Ien vill arbeta för, äro opieförbudet och avskaffandet av fotbindningen de som han lyckats bäst genomföra. Trots att i grannprovinsen Shensi opium ånyo odlas och tolereras, ha vi i Shansi så gott som fullständigt blivit befriade därifrån. Straff för dem, som överträda förbudet, drabbar både hög och låg, och för att göra det möjligt att upptäcka och bestraffa även hemliga utövare av opiebruket, så ha på de mera centrala platserna i staden uppsatts små trälådor, vari anklagelser kunna nedläggas utan att anmälaren själv blir känd. Utanför varje stadsport finnes en anslagstavla, varpå med åskådliga teckningar visas följderna av att använda opium — slutet blir fängelset.

Anti-fotbindningsföreningar ha ju länge funnits, men dessa ha nu fått taga mera aktiv del i reformarbetet genom att utsända föredragshållare i byarna, där naturligtvis reformerna endast motvilligt genomföras. Även husundersökningar företagas, och straff ådömas de föräldrar, som ännu binda sina flickors fötter eller vägra lösa de små flickornas bandager.

Hand i hand med detta egenartade reformarbete går en kraftig nitälskan för folkupplysningens spridande. Guvernören framhåller i sin lilla skrift »Vad folket bör veta», att från 7 till 13 års ålder böra alla barn genomgå åtminstone en 4-årig småskola, och han hotar att straffa de försumliga hem, som ej frivilligt sända sina barn till skolorna. Att detta påbud verkat mera än de pappersproklamationer,

som tid efter annan utfärdats från Peking, är visst. I byar och städer uppväxa skolor som svampar på fuktig jord. Naturligtvis fattas ännu mycket, innan alla dessa ha lyckats anskaffa dugliga lärare, men *ett* verkas därmed: medvetenhet om att alla barn, både gossar och flickor, måste undervisas i skolor under en viss tid kommer in bland folket. Våra missionsskolor ha fått erfara verkan av detta arbete, i det våra skolor här äro överfyllda och vi ha måst avvisa flera gossar. På flera ställen har man frågat, om vi icke kunna sända någon lärare till deras byar för att där upprätta skolor. Tyvärr ha vi varken lärare eller medel att hjälpa dem därtill. Ställningen är verkligen kritisk för våra troende föräldrar i byarna i Shansi. Provinsregeringens påbud är, att de *måste* sända sina barn i skolan. Till missionsskolan är det 1—5 mil, och att låta barnen bo och äta där blir mycket dyrare än i hemmen, där kanske tillgången på födan och nödvändiga kläder redan är knapp. *Antingen måste de sända sina barn till de hedniska skolorna eller också överträda regeringens bud och straffas.* Våra skolmedel äro alltför otillräckliga för att kunna underhålla fattiga barn förutom att förse dem med lärare o. d. (Med varmt intresse läste jag därför fr. Anderssons upprop till Sveriges lärare. Må det beaktas!) Här behövas därför *särskilda fonder för byskolor för gossar och flickor.* För var och en sådan torde missionen behöva för närvarande bidraga med 1—200 kr. årligen. Utom det att dessa i första hand skulle tjäna de kristnas barn, kunde de också säkerligen draga till sig många hedningars barn och därmed verka rent evangeliserande. Må vi bidraga till att sprida ljuset, det sanna ljuset, bland Kinas folk, då det nu kämpar för att nå ljus!

Hedendomen, d. v. s. mångguderiet, skall också utrotas i Shansi. I Yuncheng rivas templen eller förvandlas till skolor, föreläsningssalar o. d. Avgudabilderna förstöras, och särskilt utsända ombud övervaka, att de gamla avgudafesterna ej längre hållas. I stället skall gudstjänst hållas varje söndag i Förbundets för hjärtetvagningen (Hsihsin shoe) lokal — i regel Kongfutses tempel — och där sådant ej finnes, skall föreläsas ur »Vad folket bör veta». Gud (Shangti) bör tillbedjas av alla, men därjämte böra alla andra läror, såsom buddism, muhammedanism, kristendom etc. tolereras. Detta är i huvudsak hans reformplan i fråga om religion. Skall den lyckas, och, i sådant fall, vilka följder medför den? Vi kunna nog ej överskåda, vilka möjligheter det gives till en utveckling åt antingen monoteism eller ateism.

Utom ovanämnda förslag till reform yrkas också på trädplantering på alla ej besådda platser, såsom vägkanter och så småningom kanske stora bergssluttningarna söder om oss. Vidare odling av mullbärsträd, bevattning av de torra slättbygderna, som Shansi har så gott om, o. s. v.

Allt är ju goda ansatser, som vi glädja oss åt, då de ju äro tecken till uppvaknande till en ny dag med stora framtidsmöjligheter även för Guds rikes arbetare. Men skall dagen kunna bryta in, utan att det blir rättfärdighetens sol, Jesus Kristus, som uppgår? Vi svara nej. Guvernören tyckes vara en sanningssökare ej långt från Guds rike. Han känner själv behov av reform och lär varje dags morgon en stund ingå i »självrannsakningens sal» och manar sina ämbetsmän att följa sitt exempel. Behovet av rening från synd har kanske aldrig av någon icke kristen framställts starkare än av just denne man. *David Landin.*

Från vinter- och vårarbetet i Tungchow.

Missionär Josef Olsson skriver:

Vid stormötet i höstas beslöts det, att vi skulle anordna en serie evangelisationsmöten i samband med bibelstudier. En vecka var anslagen varje månad t. o. m. mars i år. Början gjordes i Tung-Kuan i november. Planen kunde i stort sett fullföljas, fastän det understundom såg hotande ut. Vi hade det stora tältet från Chiehchow med oss i Tungkuan, Hua-In, Chao-I och Shuang-chüen. Alla omkostnader för tältets fortskaffande från plats till plats samt övriga utgifter bestredos av kineserna själva, vilket var ett stort steg i rätt riktning. Säkert skola vi ock av denna ansträngning få se förblivande frukter.

Stor politisk oro rådde nästan alltifrån årets början. Ryktena voro många, och stark var oron hos folket. En söndagsmorgon, den 24 mars, bröt stormen lös. Vid 5-tiden vaknade vi, på grund av att det sköts i staden. Vi undrade först, om myteri utbrutit, men fingo snart höra, att det var rövarne, som utifrån anfallit staden. En allvarlig strid utkämpades under omkring 4 timmar. Den slutade dess bättre med att rövarne drogo sig tillbaka. Ej så få av de stridande hade då fått släppa livet till. Tisdagsnatten samma vecka kommo de tillbaka och började samma lek, men det blev ej någon allvarligare strid. Tiden som följde därefter blev mycket svår för både stads- och lantbefolkningen. Stadsportarna höllos stängda, och ingen fick komma vare sig in eller ut utan offentlig tillåtelse. Enär soldaterna i staden ej tordes ge sig ut eller rättare sagt ej vågade lämna staden i sticket, härjade rövarne efter behag på landet. Landsbefolkningen genomgick en fruktansvärd period. Kvinnorna kommo i stora skaror till staden, där de som regel blevo insläppta. Dock, stackars kvinnor! Ty deras män blevo avvisade och måste återvända hem, enär man ej tordes ta in så många i staden av fruktan för att provianten skulle ta slut. Det var i sanning hårda tider!

I april månad organiserade vi en Röda Korsförening. Kort efter det vi fått alltting klart, stodo en del strider omkring staden. Inom kort fingo vi taga hand om flera sårade än det fanns rum för. Hade jag ej med de mina fått resa bort och hålla dopklass strax därefter, hade jag väl alldeles dukat under. Ja, »resa bort och hålla dopklass» hör ju icke till det ovanliga. Men på grund av oroligheterna kunde vi ej hålla mer än ett stormöte, det i Tung-Kuan. Jag förmodar, att brevet angående stormötet i Tung-Kuan kommit fram?*

---

* Nej. *Red.*

Från hemlandet.

I Norrlandsbygder.

En norrländing sade mig däruppe: »Vi ha gott om mil i Norrland.» Det var ett sant ord. För att nå det första målet på min sista Norrlandsresa räckte ej dygnet till. Norrland är de stora dimensionernas land, och det på mer än ett sätt. Vad sägs t. ex. om Skellefteå landsförsamling med sina 24,000 inv. och sina stora byar med ibland ända till 1,500 inv.! I många av dessa Norrlandsbygder hava mäktiga och märkliga andliga rörelser gått fram. De stora avstånden till kyrkorna synas här nödvändiggjort en livligare lekmannaverksamhet än annorstädes. Till sådan verksamhet hava ofta prästerna själva uppmuntrat. Det finnes i Skellefteå en mycket vacker sed, vilken den gamle, i Herren avsomnade prosten Brandell är

upphovsmannen till. Han tillsatte aktade och fromma män i de olika byarna, vilka på söndagsförmiddagarna skulle hålla, så som det däruppe kallas, högmässa. Därvid tillgår så, att folket samlas i byns skolsal, en man träder upp i katedern och läser efter ritualen till högmässan, dock vanligtvis något förkortad. Böner och psalmsång omväxla. Sedan föreläses en god predikan över dagens text. Vanligtvis väljer man Rosenius eller Hammarsten. På så sätt får folket i den stora socknen tillfälle att höra Guds ord.

E. F. S. har här en stor verksamhet; det sades mig ett 100 ungdomsföreningar och inemot 30 predikanter bara inom Skellefteå landsförsamling. Gud besöker dessa trakter alltfort med väckelsens vindar. Det berättades nu om byar, där nådesvindar blåste och många kommo till frid med Gud.

Det är med en synnerlig tacksamhet till Gud, jag ser tillbaka på mitt sista besök i Skellefteå. Gud har givit S. M. K. många trofasta vänner där. Runt om å landsbygden samlades mycket folk. I stadens kyrka hade vi 3 oförgätliga kvällar omkring bibelordet. Vi samlades så tidigt som kl. 6 e. m. och ändå fylldes kyrkan och lilla salen samt en stor del av läktaren. En sällsynt stillhet och mottaglighet förnams. Mycken kärlek och offervillighet för Guds rikssak bland hedningarna ådagalades på varje plats. Av hjärtat prisa vi Herren för vad han givit och alltfort ger oss genom sina tjänare i Skellefteå.

På vägen till Luleå talade jag emellan ett par tåg i Bastuträsk. Efter föredraget måste jag skynda till tåget. Det grep mig djupt, då jag vid tåget fick mottaga resp. 50, 10, 10 och 11 kr. av 4 män, som, då ej kollekt togs, skyndade att på detta sätt visa sin offervilja.

Till Luleå kom jag så fram mitt i natten, full av förhoppningar. Men dagen därpå låg jag sjuk i feber och måste då sluta mitt arbete i Norrland för den gången.

N. H—n.

Från redaktionen.

Vetenskaplig utmärkelse åt våra missionärer. Vid sitt sammanträde d. 28 maj beslöt Vetenskapsakademien tilldela fröken Maria Pettersson i Sinanhsien, Honan, sin äldre Linnémedalj i silver i erkänsla av att hon främjat och understött professor J. G. Anderssons arbeten för insamlande av djurfossil i Norra Kina.

Tacksamhetsskrivelser skulle av motsvarande anledning avlåtas till missionärerna Andersson, Ringberg och Beinhoff.

Judith Hultqvist. Beklagligt nog blev fröken Hultqvists namn uteglömt i listan över missionärerna, införd i n:r 9 av S. L. Hennes namn skall stå efter missionär M. Lindéns. Hon reste ut till Kina 1916.

Märkliga reformer. Av den artikel, som finnes införd i detta nummer, synes, att man nu verkligen uppfunnit ett förenklat skrivsätt i Kina. Våra missionärer meddela i sina rapporter, att de börjat inlära detta system, och att det lovar mycket för framtiden. Under rubriken: »En märklig reformator» få vi en inblick i de reformsträvanden, som genom den även i förra numret omnämnde Shansi-guvernören Ien satts i gång. Allt detta ställer våra syskon på fältet inför nya problem och nya tillfällen till framgångsrik tjänst i evangelium. Må vi ihågkomma detta i våra böner!

Missionärskonferensen i Yuncheng kommer, enligt underrättelse, som nu nått oss, att, om Gud vill, taga sin

början den 6 juni. Viktiga ärenden komma då före. Låt oss innesluta denna konferens i våra böner.

Hettiden i Kina nalkas nu, en tid, som man därute alltid måste emotse med en viss bävan. Många av våra syskon ha nu varit länge på fältet och somliga ha haft ytterst nervslitande upplevelser de sista åren. Dessa behöva nu vila och vederkvickelse. Vi anbefalla våra syskon i missionsvännernas hågkomst inför Gud.

Ett sorgebud har nått oss, daterat d. 27 mars, i vilket meddelas, att fru Gerda Carlén låg, som det syntes, hopplöst sjuk i tyfus. Då det dröjt tre dagar efter det missionär Berg emottog denna underrättelse utan att något nytt meddelande anlänt till honom, ville han så gärna tolka detta så, att en förbättring inträtt. Bedjen för dessa prövade syskon!

Förändringar vid Duvbo. Då missionär Folke, genom Herrens underbara ledning, i samband med sitt besök på fältet kommit att få träda in i flera stora uppgifter, än som var tänkt, har han uttryckt en innerlig åstundan att få stanna därute ännu någon tid. Ehuru det endast med stor svårighet och till förlust för hemarbetet går att bevilja detta, har dock kommittén funnit det vara i det stora helas intresse att så göra. För att då ej alltför länge fördröja syskonen Westers återresa till sitt arbetsfält, där de äro saknade och väntade, har kommittén beslutat anmoda fru I. Bölling att åtaga sig vården av Barnens Hem. Därigenom skulle Westers, som alltsedan missionär och fru Folkes utresa till Kina förestått Barnens Hem, bliva i tillfälle, att, om Herren öppnar väg, frampå höstsidan återvända till Kina. Vi äro förvissade om, att missionens vänner inför Herren vilja bära fram allt det som står i samband med dessa ytterst viktiga förändringar.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelseämne.

För det nyuppfunna kinesiska skrivsättet, sid. 130.

Tacksägelse- och böneämnen.

Reformsträvandena i Shansi, sid. 132. Arbetet i Tungchowfudistriktet, sid. 134. För uppmuntringar i hemarbetet, sid. 135.

Böneämnen.

Att Herren må göra det möjligt för oss att utföra byskolearbete i större utsträckning, sid. 132. Missionärskonferensen, sid. 135. Fru Gerda Carlén, sid. 136. Missionärerna under hettiden, sid. 136, Barnens Hem och den viktiga fostrareuppgiften där, sid. 136.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

»Tillförsikt i självförtvivlan». — Det nya sättet att skriva kinesiska. — Brevavdelningen. — Från hemlandet. — Från redaktionen. — För S. M. K:s bedjande vänner.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.

N:R 12—14. ÅRG. 24. 15 JUNI—15 JULI 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA.
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

I trygghet.

Stjärnorna falla,
och solar förgå;
skogarnas jätte
knäckes som strå;
klipporna splittras
som vittrat ler.
Vad finns i världen,
som trygghet ger?

En blott är klippan,
som evigt består.
Världen han burit
år ifrån år,
burit som barnet
tryggt på sin arm,
burit mot målet
vid frälsarebarm.

Brusande stormar
ej mäkta de nå
skeppet i hamnen.
Hjälplösa små
äga sin enda,
sin trygga hamn,
Frälsare gode,
blott i din famn.

Lär oss att söka
vårt fäste hos dig!
Bär oss, o Herre,
på okänd stig!
Världar försvinna,
tiden förgår;
evigt allena
din nåd består.

Ur dikter av Aster.

"TILLFÖRSIKT I SJÄLVFÖRTVIVLAN."

Av rektor *Joh. Rinman.*

Vår oduglighet — Kristi makts verkan.

Vi ha våra missionsuppgifter, som skola fyllas, ett drygt ansvar, som andras förtroende lagt på oss. Och vi arbeta såsom hängde allt på myckenheten av det vi åstadkomma. Allt emellanåt bringas vi dock till närmare eftertanke, och vi ställa till oss själva den mycket viktiga frågan: Vad är det egentligen jag vill med mitt myckna arbete? Den frågan kan knappast för ofta uppställas, både för att målet må göras mera klart och för att framtvinga en jämförelse mellan vad vi velat och vad vi kunnat. Och få vi då riktigt syn på det oftast tragiska missförhållandet mellan vad vi ämnat och huru vi lyckats, så är självförtvivlan ej långt borta.

Vad slags tillförsikt kan i sådana stunder hålla oss uppe och hjälpa oss att behålla frimodigheten?

Det är icke det myckna eller lilla, som jag gjort, som har betydelse för Guds rike, utan »det Kristus verkat genom mig i ord och gärning». Sjunker det, som jag trott vara stort, ned till ingenting, så vet jag dock, att det jag i mitt oförstånd menat vara litet, men som utförts i kärlek till min Frälsare, är stort inför Gud.

När vi äga mer duglighet än andlig kraft, när vi lägga mera vikt vid organisationen än vid själavinnandet, när vi äro starkare i ord än i anden, så beror det på hemliga, själviska syftemål i vårt arbete. En ärlig vilja, ett ödmjukt men frimodigt begär, ett helgat uppsåt att allenast tjäna Herren Kristus, det är verktyget framför andra i vår mäktige Frälsares händer.

Våra omsorger — Kristi omsorg om oss.

Omsorgerna för morgondagen, ej blott för oss själva utan kanske än mer för dem, vilkas behov vi ha att tänka på — dessa slags omsorger äro vi i närvarande tid mer än någonsin i fara att komma under såsom under en börda, som är oss för tung. Även i vår egenskap av förvaltare vill hopplösheten komma över oss.

Men står det då inte alldeles tydligt: »Kasten allt edert bekymmer på honom, ty han har omsorg om eder».

Jo, så står det. Och vi läsa det utantill och citera det för andra, men under tiden fortsätta vi som förut och kasta icke allt vårt bekymmer på honom.

Tre erinringar böra då vara oss till hjälp.

Den första är, att det som är oss behövligt och nyttigt få vi kasta på Herren, och vad som icke är oss behövligt och nyttigt göra vi synd i att bekymra oss över. Det få vi sålunda kasta varken på Gud eller någon annan; det ha vi blott att *kasta bort.*

Den andra är, att vi få kasta ej blott det som är föremål för våra bekym-

mer på Herren, utan ock själva bekymret. Våra göromål måste utföras, våra uppgifter måste fyllas, men bekymren över allt detta och allt som står i samband därmed få vi kasta på Herren. Och huru gott att det står »kasta», ty *det* förstå vi. Ofta är just den handlingen den enda vi mäkta, och det vet Herren.

Den tredje är, att »han *har* omsorg om oss», icke efter måttet av vår tillit utan efter måttet av sin kärlek till oss. Vi ha ej att med vår tillit framkalla någon hans omsorg om oss, men vi få anförtro allt åt honom, som långt dessförinnan haft omtanke om oss.

I vår nöd för oss själva, för vårt arbete och för dem, som äro mer eller mindre beroende av oss, komma vi ständigt tillbaka till bönen i Topladys odödliga sång:

»Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig!»

(Ur »Hälsning från Sv. Bibelinstitutet».)

PROFETEN JESAJA OCH VÅR TID.

Av *Nath. Högman.*

XIV.

Profetens fjärrsyn.

När Jesaja inför lärjungakretsen blottat djupet av det andliga förfallet och den därmed följande hemsökelsen, hade en den mörkaste framtidssyn framställt sig för dem. Folkets stora massa vandrade en väg, som skulle sluta i den tröstlösa hopplösheten. Redan sänkte sig mörka skuggor över Palestinas nordliga bygder. Den hedniska världsmakt, med vilken konung Ahas förbundit sig, trängde segrande fram och underlade sig hela den nordliga delen av det Heliga landet samt hela Israels rikes område öster om Jordan. De därstädes bosatta israeliterna bortsläpades i beständig landsflykt av Tiglath-Pileser år 734 f. Kr., 2 Kon. 15: 29. Sedermera sände Esarhaddon dit hedniska kolonister och så småningom uppkom en blandras i detta »hedningarnas Gallilea», vilken blev föremål för de rasrena judarnas förakt, 2 Kon. 17: 24 f. Klart framstod det för profetens blick att den väg, Juda nu vandrade, skulle åsamka även de sydliga stammarna en liknande dom, om än det ännu skulle dröja något.

Men när skuggorna sänkte sig svarta runt omkring honom, såg profeten, om än avlägset, en ljus och härlig framtidssyn. Mitt igenom skuggorna och mörkret ser han ett klart skinande ljus, som skingrat mörkret och förvandlat de ensammas och övergivnas sorg i jublande fröjd.

Redan förut hade Immanuels namn lyst som en stjärna i natten. Nu träder Immanuels gestalt fram för profetens inre syn som den kommande Fridsfursten. Fjärran ifrån får Guds trogne tjänare skåda honom i hans underbara konungamakt. Han profeterar om honom och låter det trängda och lidande folket få veta följande om denne kommande Messias:

1. Hans framträdande, 9: 1—2.

I den mörkaste, mest föraktade

landsändan skulle han framträda. Matt. 4: 12—16.

2. Hans verksamhet, 9: 3—4.
Genom sin verksamhet skulle han bringa ljus, glädje och befrielse.

3. Hans regering, 9: 4—5.
Hans regering skulle bliva ett fridsherravälde. Han skulle strida och segra med andra vapen än denna världens konungar bruka. Han skulle omintetgöra våldet och kriget.

4. Hans namn, 9: 6.
Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. I Honom skulle Gud själv komma till sitt folk — Immanuel — Gud med oss.

5. Hans rike, 9: 7.
I denna och föregående vers är Messias' ankomst i ringhet och ankomst i härlighet skönt sammanförd. I det profetiska framtidsperspektivet tedde sig händelserna sammanträngda. — En stor och härlig tid skulle komma i och med Messias. Profeterna skådade den gryende morgonens ljus, men de sågo ock, huru solen steg alltmer och kastade sina strålar fram över tidsåldrarnes oändliga vidder.

När så profeten förkunnat denna underbara fjärrsyn, låter han veta, vem som borgar för att denna syn också skulle gå i uppfyllelse. »Herren Sebaots nitälskan skall göra detta.»

Åter en fjärrsyn om denne underbare konung får profeten skåda i det 11:te kap. Detta är ett av de märkliga ställen i Gamla testamentet, där vi hava konturerna till hela Guds underbara frälsningsplan sammanförda liksom i en enda bild. Det är inte svårt för oss, som känna till Nya testamentet, att i denna skildring känna igen krubban i Betlehem, Jesu vandring i den Helige Ande och i undergörande kraft och hans oändligt sköna förhållande till sin himmelske Fader under jordevandringen. Men där talas ock (v. 4, 5) med förundransvärd klarhet och nästan med samma ord som i Upp. 19: 11 f. om, huru Jesus en gång skall taga sin stora makt och regera (2 Tess. 2: 8). Omedelbart på detta följer så skildringen av det fridstillstånd, som blir följden av denna händelse. En jämförelse med Upp. 20 visar, vilken underbar inre harmoni rörande dessa ting, som förefinnes i Guds ord. Det är inte en åskådning, som var utmärkande för de första kristna endast; *den genomlöper hela skriften.*

Kristi Ande, som var i profeterna, har pekat framåt och vittnat om Kristi lidanden och härligheten därefter, 1 Petr. 1: 11.

Redan Jesaja fick skåda något av den härliga framtid, Paulus talar om i Rom. 8: 18—23, då själva skapelsen skall varda frigjord från förgängelsens träldom till Guds barns härliga frihet. Vid Jesu härlighetsuppenbarelse skola ock vi med honom förhärligas. Efter detta bidar hela universum. Fjärran ifrån fick profeten skåda något av allt detta.

I samband med detta ser ock Jesaja, huru det utvalda folket, som för sin synds och olydnads skull blivit fört bort i en världsvid förskingring, återförsamlas till sitt land och blir till en välsignelse för alla folk, 11: 10—13.

Denna avdelning av profeten Jesajas bok slutar med lovsången i det 12:te kap. I dessa 12 kap. hava vi hela Jesajas bok liksom i ett embryo. *Denna sång är det frälsta Israels sång.* I det profetiska framtidsperspektivet brusar sången mäktig som dånet av många vatten och, om än den närmaste framtiden är skuggomhöljd, är den avlägsna framtiden ljus och uppfylld av jublande fröjd.

Från redaktionen.

Västra Honandistriktet. Vi bedja att få fästa uppmärksamheten vid den synnerligen intressanta redogörelsen rörande banbrytningsarbetet i detta distrikt, som under så många år fått vänta på evangelie budbärare.

Tidningen under sommaren. Föregående år utkom S. L. under juni, juli och augusti med ett nummer i månaden. Med tanke på den nu befarade typografstrejken utkommer detta nummer som dubbelnummer (n:r 12—14), varefter, om ej strejk lägger hinder därför, nummer 15 utkommer d. 15 aug.

Redovisningen, som skulle förekomma i n:r 14 (d. 15 juli), kan således ej införas förrän i n:r 15 (d. 15 aug.).

Prenumeration å tidningen från årets början kan fortfarande äga rum. Vi ha ännu ett rätt stort antal exemplar över. Rekvirerad på posten kostar tidningen för helt år kr. 2: 25, halvår kr. 1: 25. När 5 ex. eller därutöver under *samma* adress rekvireras från expeditionen, blir priset per ex. kr. 2: —, varjämte vart 6:te ex. lämnas gratis.

Fru Gerda Carlén. Vi hänvisa till fröken Emma Anderssons brev av d. 31 mars, vilket finnes infört på annan plats i tidningen, och vilket lämnar oss den glada underrättelsen att fru Carlén då var på bättringsvägen.

Ny medlem i kommittén. Det är med glädje vi meddela missionens vänner, att marinintendenten Oscar v. Malmborg inträtt i kommittén. Den nye kommitteledamoten är son till den i kristna kretsar så väl kände och älskade kapten Oscar v.

O. v. Malmborg.

Malmborg på Öringe. Vi anbefalla vår nye medarbetare i kommittén i missionsvännernas åtanke inför Herren.

*

Ett hjärtligt tack till alla de vänner, som till årsmötet gladde oss med sin närvaro eller sände oss uppmuntrande hälsningar. I vårt alltjämt växlande arbete är det en dyrbar förmån att få erfara det stöd i kärlek och förbön, som genom Herrens folk kommer oss till del. En stor och överväldigande uppgift har Gud givit S. M. K. Nu är fältet moget till skörd, och Herren kallar oss att bärga den för sitt rike.

Redogörelse för verksamheten inom Shanchow och Lingpao distrikt från hösten 1916 till våren 1919.

Det nordvästra Honan-fältet består av fyra domsagor. Den mellersta delen är mycket bergig och utgör en fortsättning av Shensis centrala bergskedja. Följaktligen delas fältet i norra och södra distriktet med städerna Shanchow, Lingpao och Wenhsiang utmed Gula flodens södra strand samt staden Lushih vid Lo-flodens strand i dess övre lopp. Hela fältet har en folkmängd av omkring en halv million med Lingpao och Lushih som de tätast befolkade delarna.

Folket är fridsamt och tillgängligt. Till sin naturell, sina seder och brak skiljer det sig något från det övriga Honan-folket. Detta beror på den naturliga förbindelsen med Shansi och Shensi. Lokaldialekten synes vara en blandning av de tre provinsernas språk och blir således allt annat än tilltalande. För att göra sig förstådd måste man därför söka få ihop en blandning av de tre provinsernas lokalismer.

Den i materiellt avseende rikaste trakten är omkring staden Lingpao. Folket är mycket välbergat. Den årliga bomullsskörden inbringar vanligen större inkomster, än vad brödsäd skulle göra. Dessutom odlas omkring staden på sandkullarna vid Gula floden utomordentligt goda dadlar, som utskeppas vida omkring, ja, ända ned till det avlägsna Yünnan. Lingpao anses som en av de rikaste städerna i Honan, och den årliga skatten till regeringen uppgår till omkring mexikanska dollar 50,000 (kr. 140,000). Att döma av folkets materiella tillstånd är det således gott hopp för en framtida kristlig verksamhets fullständiga oberoende av utländska penningar. Folkets levnadssätt är enastående gott för provinsen Honan, där fattigdomen är i allmänhet så stor. Vid jämförelse finner man, att en familj, som räknas för fattig i Lingpao, är betraktad som välbärgad i övriga delar i Honan.

I huvudsak är denna del av Honan bergig och mellersta delarna mycket oåtkomliga på grund av de dåliga, ja, stundom ofarbara vägarna. I dalarna odlas vallmo (Papaver Somniferum) trots det stränga straff, som är pålagt odling av opium i dessa dagar. Regeringen har länge fört ett utrotningskrig mot opiet bland befolkningen i dessa bergstrakter men utan något resultat. Odling av vallmo är det enda, som lönar sig, ty brödsäd och annan gröda förstöres totalt av de stora massor av vildsvin, som härja dalarna varje år.

Det var på hösten 1916, som vi drogo åstad för att öppna för evangelie budskap det ovan beskrivna distriktet. Det gällde först att riktigt orientera sig och se, var missionsstationen bäst kunde tjäna hela distriktet. Givetvis ansågo vi Lingpao med sitt centrala läge och sitt livliga affärsliv och vidare sitt på byar och köpingar rika distrikt som bästa platsen för vår verksamhet. Shanchow, som från det yttre ger intryck att vara en stor stad, är inom sina sekelgamla murar tom och ödslig. Här har den mäktiga Chingdynastiens ämbetsmän suttit och styrt över nitton domsagor, och hela Shanchow har varit ett enda ämbetsverk, men nu får det leva på sina gamla historiska minnen blott och hoppas, att med järnvägens framdragande från Kwan Yin T'ang lyckan än en gång må vara det bevågen och en bättre framtid randas.

Mitt emot Shanchow på andra sidan Gula floden ligger den lilla täcka staden Pinghu, en förtjusande vacker

dal med sina små grönsaksträdgårdar, bambulundar och fruktträdgårdar. Med möjligheter att från Shanchow bearbeta Gula flodens norra strandremsa skulle nog Shanchow i en framtid visa sig vara lämpligt såsom en missionsstation, och dess öppnande såsom sådan rättfärdigas från den synpunkten. Och får man också då ta' i betraktande ett eventuellt uppsving i affärslivet på grund av dess läge så nära salttrafikleden mellan Shansi och Honan och flodtrafiken med Shensi, varifrån stora båtlaster med råvaror avlastas här och fortskaffas österut.

Vi stanna inför Lingpao, där arbetet nu pågått över två år. Tillsammans med tvänne unga evangelister och tvänne av Skottska Bibelsällskapet underhållna kolportörer hyrde jag först ett litet rum i ett värdshus i södra förstaden. För att inte väcka folkets misstankar försökte jag att under de första fyra månaderna hålla mig borta, och evangelisternas uppgift i första rummet skulle nu vara att försöka hyra en lämplig lokal. Detta tycktes vara en mycket svår sak. Ryktet spriddes snart, att utlänningar hade kommit och letade efter hus. För fyra män att bo i ett litet smutsigt rum i ett värdshus blev snart outhärdligt. Värdshusvärden började också att bli otålig, ty han fick utstå ej så liten förföljelse, därför att han hyste sådana gäster. Här hjälpte inga penningar, som i flesta fall ha den önskade verkan på kineserna. Det gällde således att uppbjuda alla krafter för att hyra en lägenhet någonstädes.

En dag gick en av kolportörerna på Västra gatan, och under det att ett hus höll på att uppföras, frågade han ägaren, som stod ibland arbetarna: »Är detta hus till uthyrning?» Mannen svarade jakande. »Vågar Ni hyra ut det till den utländska missionen», fortsatte kolportören, »ty vi önska hyra oss ett hus och predika evangelium för eder?» »Bara jag får min hyra, så bryr jag mig inte om, vad det är för hyresgäst», svarade mannen. Vi togo hans villighet såsom ett svar och en fingervisning från Gud. Vi försäkrade oss om huset, så fort vi kunde, och när saken var klar, blev det en stor uppståndelse i staden. Flera sökte skrämma den stackars husvärden, och han kom verkligen en dag och ville, att vi skulle sätta honom fri från sin förbindelse med oss, men vi lyckades snart nog övertala honom att stå fast vid överenskommelsen och se framtiden an utan fruktan. Vi voro snart nog i besittning av vår nya lokal. De rum, som lågo åt gatan, passade utmärkt till gatukapell. Utanför våra dörrar gick den stora stråkvägen, som förbinder östra och västra Kina. Denna väldiga landsväg är den längsta i hela världen och helt visst den mest intressanta. Här färdas förbi tusen och åter tusen resande av alla folkslag och tungomål, och tillfällena voro många att få utså Livets ord. Verksamheten här, som i huvudsak sköttes av evangelisterna Chang och Kao, visade snart, att den bar frukt. Då och då kommo besökande, som uti bygderna hört ordet eller av kolportörerna köpt evangelier och skrifter samt blivit hänvisade till missionsstationen. Särskilt på en plats tycktes säden bära frukt i mångas liv. Denna plats ligger ungefär en svensk mil s. v. från staden. Dessa enfaldiga bönder började redan komma regelbundet till gudstjänsterna.

Efter ett års vistelse på den Västra gatan erbjöds oss ett annat hus, som visserligen ej låg så lämpligt till som detta men var i alla avseenden vida större och bättre samt erbjöds åt oss för samma hyra. Misstron mot oss hade redan försvunnit, ty alla hade hört, att vi på Västra gatan betalat vår

hyra ordentligt och levat som anständiga människor. Dessutom spelade en annan omständighet in, som hjälpte oss i en ej ringa grad. Katolikerna hade kommit och slagit sig ned i södra förstaden, och inom en kort tid hade deras verksamhet, som i huvudsak bestod i rättegångsärenden, totalt förstört deras namn och rykte. Deras »minus» blev vårt »plus», och folket gjorde sin jämförelse mellan de båda missionerna, och den utföll till vår fördel. På så sätt ha' katolikerna hjälpt oss på många platser.

Det hus, vi flyttade in i, och som vi fortfarande äro i besittning av, ligger vid den stora vägen, som förr i tiden tillförde det södra, rika Shansis affärsvärld Central-Kinas produkter. Nu har nästan all samfärdsel på denna väg avstannat, alltsedan järnvägen satte norra Honan i förbindelse med Hankow. Vi ligga dock väl till för att nå en flera mil lång, bördig och folkrik dal, som är full av köpingar och byar. När lantbefolkningen kommer in till staden, ha' vi fullt hus. Ordet sprides vida omkring. Man vet inte huru. Men nu ha' vi redan i flera byar dem, som lämnat sina avgudar och antecknat sina namn såsom »sökare efter sanningen». Vi ha' funnit, huru värdefullt kolportörernas arbete har varit, ty det är skörden efter såningsarbetet, som vi nu se. Man får höra den ene och den andre relatera, huru han köpte ett evangelium då och köpte en katekes då o. s. v., och nu har han kommit till missionsstationen för att få veta mera om sanningen.

I mars i år hade vi för första gången vår konferens, och då fingo vi glädjen intaga genom dopet i församlingen tre män och anteckna aderton personer som s. k. »sökare» — första »proselytsteget». Det var en glädjens högtid, då vi nu kunde i tro få lägga grunden för ett framtida arbete här.

En kinesisk läkare, som givit oss glädje och tillfredsställelse under hela året, hade tyvärr dragits bort på grund av »detta levernets bekymmer». Han var på allt sätt en löftesrik man, och vi hyste hopp om, att Gud skulle av honom bereda ett evangelie redskap för denna trakt. Våra förhoppningar synas tyvärr för tillfället grusade. Han har varit en nitisk buddist och i denna läras villfarelse sökt sanningen. Det var först efter övertygelse om buddismens oklara och svävande förkunnelse och ihåliga löften om lycka i ett liv efter detta samt om kristendomens härliga budskap om befrielse från synden och dess följder, som gjorde, att han med hela sin själ hängav sig åt sin nyfunna religion. Han kände sig ej tillfredsställd, förrän han kunde få sin familj med sig och började med husandakt i sitt hem, men då bröt en väldig förföljelse lös emot honom från faderns och hustruns sida. Han kämpade dock tappert hela förra året och fick slutligen hela sin familj med sig omkring familjealtaret. Den äldste sonen började snart att komma med sin far till gudstjänsterna, och en längtan uppstod hos honom att få riktigt vara med, men han hade intet Nya Test. och var för fattig att köpa sig ett. Han gick då ut i dadellunden och plockade ihop en börda torra kvistar, som han sålde och därmed förvärvade sig ett trevligt Nya Test. Far och son kommo sedan tillsammans beständigt på våra möten, och båda strålade av glädje. Helt nyligen har dock något stött på inom hemmets värld, som dämpat på ett förnimbart sätt den nyfunna glädjen och friden. Vi antaga, att han av sin hustrus påtryckningar tvingats att sälja sin dotter som hustru i en hednisk familj och med en del av penningarne möta »björnarne», som komma vid det kinesiska nyårets slut, ty han har sedan

många år haft stora skulder. Han har handlat emot samvetets varnande röst, och nu går han där modlös, fridlös och olycklig i sitt inre. Det kostar inte så lite att följa Kristus, och priset går ej att pruta ner (Luk. 14). Vi hoppas och tro ändå, att han skall bli, då Herrens tid kommer, en pelare i Guds församling i Lingpao.

Av dem, som döptes denna gång, ha' vi tvänne gamla män, som äro oss till stor uppmuntran och glädje. De bo en och en halv svensk mil ifrån Lingpao och komma varje söndag i »ur och skur». Den ene har tagit det som sin speciella uppgift att få sina grannar till gudstjänsterna. Tidigt går han upp, när tuppen låter höra sin första morgonsignal, långt innan det är ljust. Han går från dörr till dörr och väcker sina trosfränder, ty vägen till staden är lång och bergig. Vanligen får han sin gamle vän Peh med sig genast, och de yngre komma sedan. Då man frågar honom, varför han går upp så tidigt om söndagarna, så svarar han: »Jag kan inte sova och får ingen ro, förrän jag är på väg till gudstjänsten.» Ingenting kan han, och ingenting förstår han, men en sak har den gamle enfaldige mannen lärt sig uppskatta, och det är andaktsstunderna i Guds hus, dit han också söker få andra med sig. Då han skulle förhöras i sin kristendomskunskap för att bli döpt och intagen i församlingen, måste vi sätta som norm för hans intagande livet och endast livet utan fordringar på kunskap, »ty», sades det bland de troende, »hans nit under den gångna vintern att få sina grannar, både gamla och unga, till gudstjänsterna räcker som ett bevis på tro.» Under vintertid är det understundom kallt, mörkt och ruskigt väder, och dock se vi dessa trogna gubbar komma i arla morgonstunden med sina biblar, och då man betänker, att de samma dag på eftermiddagen måste återvända, så frågar man sig själv: »Skulle jag göra det varje söndag?» Här finnes något av verklig självförsakelse.

I denna by, varifrån dessa gamla män komma, ha' nu de troende beslutat att iordningställa en grotta för sina andaktsstunder och därmed giva sina kvinnor tillfällen att höra Guds ord. För resten ha vi funnit ut, att det är kvinnan, som styr i Lingpao. Kvinnorna visa sig vara mera självständiga än i andra delar av Honan. Buddismen räknar sina mest trogna och nitiska anhängare bland Lingpaos kvinnor. Deras omvändelse till kristendomen medför också samma nit och tro kanske i ännu högre grad. Planen att få en liten lokal iordningställd i byn var ursprungligen de troende kvinnornas plan. Flera av männen, som komma till gudstjänsterna, få ingen ro för sina hustrur, om de ej infinna sig. En enfaldig ung man kommer så snällt varje söndag och erkänner, att hans hustru, som brinner av längtan att få sin man döpt, skickat honom till gudstjänsten.

Kvinnans i Lingpao självständiga ställning har förklarats för mig på följande sätt: Mödrarnas kvinnliga gudomlighetstempel, det s. k. »mormorstemplet» strax öster om staden, ligger högre än alla andra tempel och tronar på bergskrönet, inbäddat i dadellundens friska grönska med hela Lingpao vid sina fötter, ja t. o. m. själva Konfucius och stadsguden, som residera där nere i den smutsiga, ohygieniska staden, måste här erkänna, att i Lingpao är kvinnan mannens huvud. Hon är åtminstone, vad Lingpaos gudomligheter beträffar, »högsta hönset i korgen».

Vi betvivla ej, att kvinnan kommer att i en framtid ta' en aktiv del i det evangelisatoriska arbetet. En sådan kvinna ha' vi redan, som lett flera ge-

nom sitt enkla och enfaldiga vittnesbörd till tro på Gud. Hon är nästan blind, men det hindrar ej, att hon kan ta' sig fram till sina släktingars och vänners hem, där hon tillbringar understundom flera dagar åt gången och får dem att ta' ner sina avgudar och gå med till missionsstationen. Hon talade om för mig, att nu hade hon omkring sextio män och kvinnor, som hon förklarade vara på god väg att tro. Hon sade: »När hälst pastorn vill träffa dem, skall jag kalla på dem.» Genom denna gamla, blinda kvinna har en av våra gamla lärare kommit till tron. Hon berättar ur sin omvändelse-historia, att hon en dag i en syn såg Jesus, och därefter rev hon ner sina avgudar samt satte upp Jesu gudomlighet i stället och tillbad honom. Nu har hon fått mera ljus och vet väl, att »de, som tillbedja honom, skola tillbedja i anda och sanning.» Denna gamla kvinnas son var en av de tre, som döptes nu.

Ombyte av personal på stationen har till följd av vissa orsaker skett. I det att mina förra evangelister dragit väster ut för att i materiellt avseende söka sin lycka, har Herren försett mig med en gammal van vän, Sung Chenpang, från Honanfu. Han flyttade hit med sin hustru i höstas. Kung Yungseng slutade sitt skolarbete i Haichow från och med juni förra året och har alltsedan dess varit anställd som evangelist i Lingpao. Sedan januari i år är han gift med en skolflicka från vår flickskola i Honanfu. Vi hoppas, att båda dessa unga liv må ha' en välsignelserik och fruktbar framtid framför sig.

Lingpao, den 17:de mars 1919.

E. Os. Beinhoff.

Bedjen för missionärerna!
Skriven till missionärerna!

BREVAVDELNINGEN

Fru Carléns sjukdom.

I ett privatbrev skriver fröken Emma Andersson:

Som du hörde av mitt brevkort, är jag just nu i Juicheng hos Carléns, ty fru Gerda Carlén ligger i fläcktyfus. Hela hemmet är nedsmittat i denna förfärliga sjukdom. Halva antalet gossar i skolan har insjuknat, så att skolan måste upplösas. Så sjuknade Gerda och kocken. De skickade bud efter mig. Budet kom till Puchowfu kl. 1,30 på natten. Jag steg genast upp och packade. (Hade varit klen i diarré dagen förut, men Gud hjälpte mig). I dagbräckningen körde vi ut från Puchow. Avståndet hit är ungefär 7—8 sv. mil, en och en halv dagsresa. Då jag kom hit, fann jag Gerda mycket klen. Hela förra veckan svävade hon mellan liv och död. Judit Hultqvist, som är sjuksköterska, säger sig aldrig ha sett någon så nära över gränsen vända åter till liv. Men nu, Gud vare lov, är Gerda på bättringsvägen och feberfri, men så ytterligt svag. Ännu äro nätterna mycket oroliga, men om dagarna sover hon långa stunder. De första två veckorna hon var sjuk var hon nästan fullkomligt sömnlös. Nästan alla äro nu på bättringsvägen och intet dödsfall har ägt rum, så att våra hjärtan prisa nu Gud.

*

En behjärtansvärd maning från Pucheng. Ett enastående tillfälle.

Från missionär H. Linder har sekr. mottagit ett brev, ur vilket nedanstående utdrag meddelas. Pucheng är den av alla våra stationer mest vanlottade ifråga om byggnader

för såväl verksamhetens bedrivande som för missionärerna. Det är ett banbrytningsarbete syskonen Linder utfört här, och de ha haft många av ett sådant arbetes vedermödor att kämpa med under de gångna åren. Då nu ett så enastående tillfälle gives att på ett så gynnsamt sätt få lokalfrågan ordnad, våga vi verkligen hoppas, att vad som här nedan meddelas skall väcka till liv en sådan bön bland Herrens förebedjare att vi inom kort få prisa honom för härlig bönhörelse.

Vi ha legat i ständig bön till Herren angående denna sak. Jag skall nu låta dig veta, vad upslag Herren givit. En dag blir det gråt och jämmer i den f. d. rike grannens hus snett över gatan. Militären hade befallt honom att inom en viss dag bidraga med tls 500 under hotelse att annars få 1,000 slag. Sonen sattes genast i häkte. Han började nu bönfalla vårt folk att be Maria om hjälp (jag var i Yuncheng). Han ville av Maria låna dessa penningar. Maria var i en svår ställning, men beviljade honom dock detta lån på ett halvt år mot det att främre delen av hans gård lämnades såsom säkerhet. Där ha vi nu ett stort präktigt kapell likt det i Yuncheng, vettande åt gatan, jämte sidohus, allt i bästa skick.

Men gården utbjudes nu till salu. Det är en bra gård med bakgård, en snygg sidogård med boningshus, som äro utmärkta, samt stallgård främst åt gatan. Lägenheten skulle bli idealisk med kapell och lokal för männens verksamhet åt framsidan och bostad för systrarna där bakom samt sidogården till utmärkt lokal för kvinnoverksamheten.

Det har varit upplyftande att ett par söndagar få predika i detta luftiga, rymliga kapell, som varit ganska väl fyllt. Hur skall det bli för framtiden? fråga vi oss. Månne Herren vill ge oss en särskild gåva för inköp av lägenheten? Den kostar tls 3,000 plus stämpelavgift etc.* När budgetsförslaget uppgjordes vid missionärskonferensen, beviljades för kapell med byggnader för manliga verksamheten tls 3,000. Utan att behöva bygga finge vi nu för denna summa: 1) kapell, även om detta behövde ändras något för att bli ljust, 2) lokaler för det manliga arbetet såväl som för 3) det kvinnliga, så att flickskolan kunde få de gamla lokalerna och flytta in i vår gård, och 4) bostäder åt systrarna. Det är ett enastående tillfälle, och vår »Gud är rik över alla dem som åkalla honom». Det kännes omöjligt att gå tillbaka till det gamla kapellet. Det skulle betyda bortkastandet av mycket av det som vi med Herrens nåd ha vunnit här i staden. Jag har nu utförligt utlagt denna sak, att du må förstå vår ställning, i händelse att Herren ger utvägar. Något behöver göras för denna station, som ju aldrig varit riktigt inredd, då lägenheterna, oftast små och ruckliga, varit hyrda. Det är svårt att vinna intresse för denna plats, som är så avlägsen, att sällan någon av våra syskon finner vägen hit. För stationer i stråkvägen eller nära Yuncheng är det vanligen ej svårt att få behövligt intresse.

*

I samma fråga skriver fröken Estrid Sjöström till vänner i Skellefteå:

Ack, om jag vore förmögen och ägde 10,000 kr., nog vet jag vad jag skulle göra! Då skulle jag köpa en gård rätt över gatan, som är *utbjuden* till oss. Den skulle bli utmärkt för kvinnoverksamheten och så skulle det bli ett förtjusande litet hem för oss två systrar samt en *stor* hall närmast gatan,som förträffligt lämpar sig till kapell, med 2 sidorum för gästemottagning bland männen och ett rum som bleve fint för gatukapellsverksamheten. Vid sidan av porten finnes en annan port, genom vilken kvinnorna kunde komma in på sin gård och där-

* Enligt n. v. kurs omkring 12,000 kr. *Red.*

ifrån till kapellet. Då finge vi denna gård, som vi nu bo i, till flickskola och sluppe hyra den gård vi ha och som ju redan är alldeles för trång. Vidare sluppe H. Linder använda sin dyrbara tid till byggnadsarbete och behövde då ej bygga kapell, utan finge ägna sig åt evangelisk verksamhet i stället. Men eftersom jag nu inte är så rik, får jag nöja mig med att bygga luftslott, som ramla sönder vid minsta stöt. — — —

Vad jag kämner så verkligt svårt nu, är, att rummet, där jag har möten för kvinnorna, är så trångt, att, fastän jag flyttar ut bordet på gården, packar kangarna fulla med kvinnor och golvet så fullt med bänkar, att jag själv nätt och jämt får plats, ändå en hel skara måste stå utanför, vilket gör, att de bli trötta och gå sin väg för att kanske aldrig mer komma igen.

*

Från by till by i Ishihdistriktet.

Fru Anna Hahne skriver:

Vi hade ett mycket gott stormöte i slutet av oktober, då pastor Li-Johan och broder August Berg voro närvarande. Pastor Li's möten voro mycket goda. Mötet här tog sin början på lördagskvällen den 21 och varade i 3 dagar. På onsdagen reste vi till vår största utstation, där pastor Li höll två dagars möten, vilka voro väl besökta, trots den stora brådskan med bomullsplockning, som just då pågick som bäst. Mötena voro mycket goda och givande, och de troende drucko in de dyrbara sanningar, som framhöllos för dem. Fem döptes i Ishih, en kvinna, hustru till en av våra evangelister, två män samt två gossar. Den ene var vår bibelkvinnas son och den andre vår köksgosse, som är innerligt snäll och präktig. Han sjunger och »kvittrar» dagen lång.

Sedan stormötet har jag varit ute på två byresor. Till följd av den stora översvämningen i somras kunde jag ej alls göra några bybesök i Uanchuendistriktet. Jag var nu därför mycket glad över att få besöka de troende där.

Det var mycket kärt att få träffa familjen Suen. Suen har vuxit i nåden under den sista tiden, och han utövar ett mycket gott inflytande i sitt hem. Han har också nu fått sin hustru med sig på vägen. Familjen Suen består av 7 personer, Suen med hustru, hans gamla mor, som även är troende, samt 4 barn. De ha stått så ensamma där, men nu har en familj, vilken tycks vara emottaglig för evangelium, flyttat in strax bredvid deras bostad. Vid aftonbönen på kvällen voro de alla inne och lyssnade begärligt.

Följande dag reste vi till en by, 8 li därifrån, där en troende kvinna bor. Denna by blev nästan ödelagd under det stora regnfallet och översvämningen i somras. Där står nu kvar ett hus här och där. Men till vår stora glädje hade ej vår syster lidit stor förlust. Hennes hus stod kvar, och den inbärgade grödan blev ej förstörd. Hon var mycket glad och tacksam till Gud, som så underbart hjälpt henne genom den stora bedrövelsen. Så kommo hennes små böcker fram, vilkas innehåll hon med all omsorg bevarar i sitt minne. Efter samspråk och bön reste vi till nästa by.

I fru Fengs (en f. d. vegetarian) by besökte jag fyra hem. Fru Feng själv är nu mycket klen och har, mänskligt sett, ej så långt kvar. Hon håller sig till Jesus och säger, att han håller att lita på. Hon längtar att få flytta hem och ber Jesus, att hon må slippa en lång sjuksäng. Jag upprepade många dyrbara löften för henne, som gåvo henne tröst. Jag besökte gamle läraren Feng's hem. Ledsamt nog tyckas hans söner ej följa honm. Det synes, som om allt hans arbete vore förgäves. Den yngste sonen var hemma och

mottog mig så hjärtligt. Jag samspråkade en lång stund med honom och förmanade honom att akta på sin faders tårar och förböner och vända sig till Herren Jesus. Av artighet höll han ju med om allt, vad jag sade, men djupare var det nog ej.

I en by, 4 li från Uanchuan, besökte jag ett hem, där vi nyligen fått en sökare. Han och hans unga hustru voro ute och plockade bomull på fältet, så vi träffade endast hans föräldrar, vilka voro mycket hjärtliga, men de klagade på sonen, att han ville vända upp och ned på hemmet. Hustrun skulle sändas i skola, som ju »kära mor» ej kunde vara med om. Den unge mannen hade för många år sedan hört evangelium men mottog då ej dess frälsande kraft. Sedan blev han mycket sjuk, har sökt många läkare, men ingenting syntes hjälpa. Då kom tanken på evangelium om Jesus, som han för många år tillbaka hade hört. Han ritade ett kors och bad över korset, att om Jesus ville hela honom, så skulle han följa Jesus. Herren hörde hans bön och gjorde honom frisk, och i somras kom han varje söndag till oss, och nu är han besluten att följa Herren. Gud har många sätt att frälsa syndare och draga dem till Jesus. Vi fingo bedja med de gamla, som syntes uppmuntrade av vårt besök.

En dag reste jag till en by, där jag ej varit förr. En vår troende granne i Uanchuan har en gift syster där. Hon har blivit mycket intresserad under det sista året och var nu så glad att få öppna sitt hem för oss. Hennes man är också så vänligt stämd emot oss. Det var bröllop i byn, så vi hade fullt med folk hela dagen, som lyssnade till evangelium. Då vi först kommo, voro de rysligt nyfikna, ty de hade aldrig förut sett någon utlänning. Jag måste ut på gården och sitta på en stol, så att de fingo se sig nöjda.

På nätterna låg jag för det mesta i Uanchuan. Vi fingo då tillfälle att samla de troende där. Evangelisten, som jag hade med mig, undervisade männen och jag kvinnorna. Även de små rara flickorna, våra vänner från sommaren, kommo med varje kväll. De ha fem små rara barn, som fadern om kvällarna samlar omkring sig och undervisar om livets väg. Hans hustru är också av ett hjärta med honom. I denna by har jag stannat flera gånger, ty här har jag många vänner. En gammal, kär gumma, som alltid kommer med på mötena, ha vi mycket roligt av. Nu kom hon så strålande glad, och då jag hälsade henne frid och frågade henne, hur hon mådde, sade hon:

»Jesus hjälper mig, så jag kan samla bränsle två gånger om dagen. Jag talar med Jesus, var jag går och har frid i mitt hjärta. Men jag är så döv, att jag ej kan höra och lära mig något.» Vi sutto länge och språkade, och jag sökte lära henne en liten bön: *Kom till mitt hjärta, Herre Jesus* (kör till en sång, som vi sjunga). Bibelkvinnan fick gång på gång ropa in orden i hennes öra, och slutligen fattade hon dem och sade så glad: »Nu har jag det».

På kvällen voro alla vännerna från grannskapet samlade. Även många för läran främmande kommo med. Under bönen, sången och predikan hördes allt då och då den gamlas klara stämma: »Kom till mitt hjärta, Herre Jesus». De ville tysta på henne, men jag sade: »Låt henne vara, hon stör oss ej». Hon hörde ej ett ord av vad som sades, men hon hade sin gudstjänst för sig själv. Varje gång, jag hörde hennes ord uttalas, suckade jag i mitt hjärta: »Käre Herre, hör hennes bön»! Vi hade en mycket lyck-

lig stund tillsammans på kvällen. Efter mötet ville de sjunga sånger, och de sjöngo den ena sången efter den andra, tills vi voro hesa, och då först läto de sig nöja.

Följande morgon sade vi farväl till våra vänner för att resa tillbaka till den by, där vi skulle fira söndagen. På vägen dit gjorde jag en omväg för att få hälsa på en f. d. skolgosse, som nu är vuxen och gift. Han har varit mycket sjuk och haft blodkräkning, och det är ej mycket hopp om hans tillfrisknande. Denna familj har givit oss mycken sorg. Hans mor är en hård och stolt kvinna. Hon behandlar sin sonhustru så illa och lever i öppen fiendskap med flickans föräldrar. Nu hade åter ett rysligt uppträde ägt rum dem emellan, vilket kanske var orsaken till sonens sjukdom. Då han fick se mig, började han gråta och sade: »Det är för mina synder, jag lider detta. Må Gud förbarma sig över mig. Blir jag frisk, vill jag söka ställa allt till rätta. Jag skall ånga en hel gryta bröd till förning och gå och hälsa på min svärmor». Vi förmanade dem och bådo tillsammans, och både mor och son lovade, att det med Guds hjälp skulle bli bättre.

Eftermiddagen var kall och blåsig, och strax före framkomsten till byn började det snöa, vilket fortsatte hela natten och hela söndagen, så att de troende från avlägsna platser blevo förhindrade att komma. Vi hade dock så många av byns befolkning, som grottan kunde rymma, vilka lyssnade uppmärksamt till predikan. Må nu Herren giva sin rika välsignelse till ordet, som blivit utsått under dessa resor, att det må bära evighetsfrukter.

Anna Hahne.

*

"Runt omkring oss drager Herren fram män och kvinnor ur mörkret."

Missionär Rickard Andersson skriver från Honanfu:

Herren har givit oss ganska mycken uppmuntran på sista tiden. Några män både inom och utom staden synas på allvar ha bestämt sig för att följa Kristus. Bland dessa är en f. d. rövarhövding på en 45 år, som jag tror, att Gud fått riktigt hand om. Han har nu flyttat in i staden och kommer regelbundet med på våra gudstjänster samt har sänt sin gosse hit till skolan. Jag har f. n. en bibelklass här, och han är troget med hela dagen. I går sade han: »Jag har länge tyckt, att den här läran har varit utmärkt, men jag har ej riktigt funnit ingången. Nu tycker jag, att det börjar ljusna, när man så här får gå steg för steg in i Skriften.»

En annan av dessa nya sökare är en f. d. affärsman, som bor en 10 li utanför staden. Han är en sådan där alltigenom gedigen man, som har ganska stora kunskaper och som tager sin sak på allvar. Till våra söndagsgudstjänster kommer han i både ur och skur. Jag brukar gå ut till hans hem varje torsdags eftermiddag och ha en bibelklass. Förra torsdagen hade jag fem män med, vilka synas fast beslutna att följa Kristus.

Utom dessa komma ett par unge män rätt ofta med på gudstjänsterna här i staden, om vilka jag ännu ej kan säga, att de avgjort sig för Kristus, men vi bedja för dem och hoppas, att de må komma härtill. Den ene av dem är chef för statens inkasseringsbyrå här i staden och är en av de ledande männen för skolorna här.

Vi ha så länge bett Herren giva oss mera frukt här i staden, varför vi glädjas åt var och en som kommer. Det kommer ock ganska många kvinnor med på

våra gudstjänster, så att Herren giver oss uppmuntran på allt sätt. Han har ock givit oss gudfruktiga och präktiga medarbetare. En av våra evangelister är en riktig skatt, som växer i »nåden och i Jesu Kristi kunskap». Det är han, som ritat kartan, vilken jag för en tid sedan sände. Innan han kom till tron, hade han omkr. 30 tls i inkomster, och nu tjänar han evangelium för 5 tls. Han är en man med god utbildning, och vi hoppas, att Herren skall få bruka honom mycket.

Jag har nyss varit ute med några av våra församlingsmedlemmar i norra delen av vårt distrikt på en vecka och predikat evangelium, där vi aldrig varit förr. Vi hade ämnat oss till södra delen, men så kom en man, vilken blivit omvänd i Hotsin och bad oss för all del komma ut till hans by. Det är bara en känsla, som griper en, då man kommer ut, och det är känslan av att man är som en droppe i havet inför de överväldigande tillfällena. Runt omkring oss drager Herren fram kvinnor och män ur mörkret, och ibland veta vi ej, huru de komma. Alla behöva undervisning och ledning. I sanning är denna tid en skördens tid, men skördemännen äro allt för få.

*

Missionsmöte i ett rövareläger.

Missionär Lindén skriver:

Jag har på sista tiden ofta varit ute på resor. Den 1 febr. reste jag till Hancheng för att där leda månadsmötet, sedan, den 7, till Linho, där missionsmöte var anordnat. På hemvägen därifrån stannade jag en vecka i Pehliang för att leda en bibelklass där. 46 personer, till största delen församlingsmedlemmar men även några sökare, deltogo i klassen. Vi gingo igenom 1 Joh. brev och hade som vårt genomgående ämne: »Villkoren för gemenskap med Gud».

Sedan denna klass var avslutad, reste jag efter blott en dag i Hoyang till Si chien chen, där missionsmöte var anordnat. Berglings skulle även följa med dit, men då Rudolf hade mässlingen och fru B. ej var riktigt bra, fick jag och ett par evangelister resa. Framkomna funno vi portarna stängda, emedan ett band rövare på över 200 personer slagit sig ner där. De voro med om att intaga och plundra Hoyang i höstas, så jag hade redan förut träffat hövdingen för dessa 200. Jag sände in mitt visitkort till honom med begäran om att få komma in genom portarna, och han biföll min begäran, ja, var t. o. m. hygglig nog att ge ut order till bevakningarna vid norra och södra portarna, att de skulle öppna för dem, som kommo för att deltaga i missionsmötet. Så många hade ju ej vågat sig ut, men några från landet kommo i alla fall.

Då de två mötesdagarna voro till ända, fick jag nådigt tillstånd att komma ut igen, och nog drog jag en lättnadens suck, när jag åter stod utanför porten, under det att dessa vilda, odisciplinerade sällar låste in sig igen. De ha ju visat oss kristna hänsyn, men i alla fall är det lite kusligt att vara omgiven av dem, i all synnerhet sedan vi nu i Hancheng och Hoyang blivit vana vid en bättre tingens ordning.

Och nu är jag här i Hsiyüen. Deltagareantalet blir nog ej mindre än i Peh-liang, ty intresset synes vara mycket livligt. O, att det ej blott bleve intresse utan även och framför allt *kraft!*

Här är allt lugnt och stilla. Ichuanhsien har emellertid i dagarna intagits av rövare. Ryktet förmäler dock, att de våra där äro oskadade och oantastade.

Här i dessa trakter gör oss opieplanteringen stor sorg. Utmed vägen mellan Hancheng och Hsiyüen såg jag, huru de förstört vetefält och där plan-

terat opium. Vetet kommer upp så frodigt, men ändå har det fått vika för det usla opiet. Arma folk!

*

Amerika—Tungchowfu.

Fru Olga Svensson skriver från Tungchowfu d. 3 mars 1919:

Efter en rätt stormig resa, varunder vi mer eller mindre fingo känna på sjösjukans obehagligheter, kommo vi den 4 januari till Shanghai. Båten gjorde uppehåll i tre olika hamnar i Japan. Juldagarna tillbringade vi i Yokohama.

Glada voro vi att lämna båten i Shanghai och komma till C. I. M:s hem. I Shanghai stannade vi fem dagar. Kallt var det där, och kallt hade det för övrigt varit på hela resan. I Japan var det rätt mycket snö. Den 9 jan. reste vi i mr Lutleys sällskap med järnväg till Honanfu. Det var rysligt otrevligt på den kinesiska järnvägen efter att ha kommit från Amerika. Så mycket folk var det ock ibland, att det var omöjligt att få ens en sittplats. Vi reste på tredje klass. Lukten av opium och tobak gjorde mig yr i huvudet. Efter två dagars resa kommo vi till Honanfu och gästade där hos våra kära syskon Andersson. Barnen hade så roligt tillsammans, och det var visst ledsnad å ömse sidor, då vi måste resa igen.

Efter ytterligare en halv dags resa på järnväg kommo vi till Kuanyintang. Under det tåget gjorde ett femton minuters uppehåll i Mienchih, kommo våra snälla, kära systrar, Edith Beinhoff och Hattie Andersson, ned till tåget och trakterade oss med kaffe. Det smakade gott i vinterkylan, kl. 7 på kvällen. Komna till Kuanyintang, togo vi in på värdshus och fingo stanna där över ett dygn, innan vi kunde få hyra mulåsnor för landsvägsresan. Här måste jag nämna, vad Linnea, vår minsta, tyckte om värdshusen. Då hon kom in i det första kinesiska värdshuset, såg hon sig omkring, och så började hon gråta och sade: »Det finns inga sängar här och ingen tant heller, jag vill ej vara i detta smutsiga hus». Emellertid fanns det ingen annan råd, och hon måste finna sig i den mindre trevliga omgivningen. Men o, huru glad hon var, då vi efter tre dagars resa kommo till Yuncheng. Där fanns det både sängar och tanter. — Ja, det var så kärt att träffa de kära syskonen i Yuncheng. Efter fyra dagars uppehåll där fortsatte vi resan. Det var kallt och besvärligt för barnen. Edna fick sina fötter så frusna, att hon mycket led av det.

Då vi kommo över floden, mötte oss kinesiska bröder från Chaoi. De hade lagat i ordning mat åt oss och mottogo oss på bästa sätt. Vi hade möte tillsammans på kvällen. Vi stannade där till nästa dag, varefter vi fortsatte resan. I Tungchowfu fingo vi ett hjärtligt mottagande. Vi gladde oss mycket åt att broder Josef Olsson var hemma.

Ja, nu ha vi varit här se'n den 25 januari och ha nu litet kommit in i arbetet. Jag har haft glädjen ha en nio dagars bibelkurs med några läskunniga kvinnor. Det var uppmuntrande för mig såväl som för dem. Vi gingo igenom huvuddragen av Nya testamentet och Matt. ev. litet noggrannare. Längre hunno vi ej. Vi få fortsätta, där vi slutade, nästa gång. Jag hade också lektioner med dem i det nya kinesiska skrivsättet.

Den 12 april börjar våra stormöten. Först i Tungkuan och sist här, den 12 maj, om Gud vill. Dessförinnan skola bibelkvinnorna ut i distriktet och dopklasser m. m. hållas.

Det är oroligt ute nu. Ledsamma underrättelser nå oss ibland. För omkring en 10 dagar sedan blevo 6 kvinnor bortrövade från olika byar ej så

långt härifrån. En av dem var en troende kvinna, änka på en 20 år. Ingen vet, vart rövarne tagit vägen med dem. Inga underrättelser ha vi sedan haft angående dem. Vi kunna blott bedja för vår stackars syster, att Herren bevarar henne från det onda. »Herren är god, dag för dag bär han våra bördor. Gud är vår tillflykt».

Kära hälsningar till alla personliga vänner och till alla tidningens läsare. Bedjen för arbetet härute!

*

Ett ovanligt besök.

Missionär Josef Olsson skriver:

Den 22 mars fingo vi i Tungchow ett ganska ovanligt besök. En fransyska, f. d. professor i orientalisk filosofi i Paris och Bryssel, som var på väg till Kansuh och Koh-Konor, hade på grund av striderna på vägen till Sianfu ej kunnat fortsätta resan. Efter att ha legat en månad i ett dåligt värdshus skrev hon till oss och frågade, om hon fick komma och stanna hos oss en tid. Vi bjödo henne naturligtvis välkommen. Men döm om vår förvåning, när vi i denna bildade dam finna en buddistisk nunna. Hon hade under sina studier så blivit fattad av den buddistiska filosofien, att denna nu var allt för henne. Det var en gripande syn att se denna bildade kvinna, kommen från Europas societé, såsom en hedning. Och hon menade allvar, hon hade anlagt den buddistiska nunnedräkten in i detalj. Men hur är det möjligt? frågar man. Jo, hon berättade, att modern var en ivrig katolik och fadern en kall fritänkare. Vad hon såg av religionen i hemmet och i hemlandet gjorde, att hon vände sig bort från kristendomen och sökte svar på sitt hjärtas frågor på annat håll. Detta var för oss ett hemskt varsel om »avkristningen», som man nu hör talas om, i Europa. Föga visste denna kvinna, vad hedendomens mörker, hopplöshet och förtvivlan vill säga. Den som sett detta på nära håll vet att uppskatta kristendomen med allt vad den bjuder.

Från hemlandet.

Missionärsavskiljningen i Grebo.

Östergötlands fagra bygder strålade i den härligaste majsol, när vi d. 20 maj styrde färden ut till den 2 ¼ mil från Linköping belägna Grebo kyrka. Det var som om hela naturen iklätt sig festdräkt. När vi närmade oss målet för vår resa, märktes det ock att det var högtidsstämning i människornas hjärtan. Den blågula flaggan var hissad här och där i gårdarne; den vinkade emot oss från den idylliska prästgårdens välkrattade gårdsplan, när vi med ett det hjärtligaste: »välkomna» hälsades av det täcka herdetjällets älskvärda värd och värdinna. Här voro ett antal inbjudna samlade, missionärskandidaten Engbäcks föräldrar, kyrkoherdarne Broman i Vist och Lundborg i Bankekind m. fl.

Askiljningshögtidligheten ägde rum kl. ½ 3 i den vackert lövprydda kyrkan, som var alldeles fullsatt, ehuru det var en vardagseftermiddag. Efter gemensam psalmsång och en kort altartjänst, förrättad av församlingens kyrkoherde Aron Karlsson, höll missionär N. Högman missionspredikan. Efter ytterligare psalmsång och körsång ägde avskiljningen rum. Dessförinnan riktade S. M. K:s ordförande till Engbäck följande ord:

»Broder i Kristus!

Lycklig du, som redan i unga år börjat tjäna din Frälsare och i fädernetrakt och fosterland fått frambära frälsningens ljuvliga bud! Men än större nåd synes dig beskärd, i det du kallats att tjäna Jesus Kristus i den stora hednavärlden, bland Kinas millioner, där ock Gud håller på att uttaga ett folk för sitt namn.

För att avskilja och inviga dig till den-

na heliga uppgift ha vi nu i vårens hoppfulla tid kommit hit till detta din hembygds tempel. Lyssna blott först till din Mästares ord och några tankar av älskande, ansvarskännande människohjärtan:

Mästaren säger: 'Om någon tjänar mig, han följe mig; och varest jag är, där skall ock min tjänare vara; och om någon tjänar mig, honom skall min Fader ära.' (Joh. 12: 26).

När du nu drager åstad till tjänst bland Kinas folk, så följ då Jesus, följ Hans exempel särskilt i avseende på din ställning till Guds ord:

Sök aldrig att vinna människosjälar för Herren genom övertalande ord av mänsklig vishet; vet icke av något annat än Jesus Kristus och Honom korsfäst.

Låt dig ej i dessa yttersta dagar kringdrivas och kringkastas av mänskliga lärdomsvåder utan förbliv, i enfaldig trohet mot Kristus, vid det du har lärt, och varom du blivit förvissad.

Må du sorgfälligt näras av Livets ord; blive detta din spis, ditt hjärtas glädje och fröjd.

Och slutligen: *Så,* som Jesus övervann i ökenstriden, så skall ock du i frestelsernas stormar gå segrande igenom, icke genom anspännande av egen kraft utan genom stilla bidan i den fasta borgen: 'det står skrivet'.

Iakttag detta under din *tjänst,* dyre Broder, och du skall, välsignad och bevarad, få *följa* din Konung på hans segertåg genom hedningarnas värld och till sist inför härlighetens tron *äras* av Hans Fader. Amen.»

Därefter knäböjde Engbäck vid altarringen varvid de närvarande ledamöterna av S. M. K:s kommitté jämte kyrkoherdarne Karlsson och Lundborg, under bön och händers påläggning invigde honom för missionärskallet.

Kyrkoherden i Grebo församling, vilken konfirmerat Engbäck, och som även var ordf. i den ungdomsförening, Engbäck tillhörde, höll, så ett kort tal till den nyinvigde missionären; övriga assisterande, d:r K. Fries, missionär N. Högman och kyrkoherde Lundborg gåvo honom minnesord ur bibeln. Ordföranden avslöt: »Herren välsigne dig ifrån Sion, han som har skapat himmel och jord.» (Ps. 134: 3).

Sedan d:r K. Fries hållit ett missionsföredrag och kyrkoherde Karlsson en avslutningspredikan följde åter bön och sång. Härmed var denna sköna missionshögtid slut.

Innan menigheten avlägsnade sig, trädde emellertid kyrkoherde Karlsson fram och överlämnade till Engbäck ett synnerligen trevligt fickur med kedja »från vänner i Grebo», ett vackert bevis för hembygdens känslor för den unge missionären.

Nath. Engbäck.

Nath. Engbäck föddes i Grebo församling i Östergötland d. 31 aug. 1895. Son av troende föräldrar, mottog han redan i barndomen djupa andliga intryck, vilka dock delvis förflyktigades, när Engbäck kom ut ur hemmets hägn. Vid 17 års ålder blev han emellertid omvänd till Gud och började genast deltaga i kristligt arbete i söndagsskolan etc. Vid Svenska Bibelinstitutet har Engbäck vistats tvenne läsår och vid Önnestads Folkhögskola ett

år. Det är nu tänkt att Engbäck efter en tids vistelse i England i höst skall utgå till Kina. *N. H—n.*

*

Svenska Missionens i Kina 32:a årsmöte.

Svenska Missionen i Kina firade sitt 32:a årsmöte i Stockholm sistlidne Kristi Himmelsfärdsdag. Till detsamma hade ej så få ombud och vänner från landsorten infunnit sig. Ett inledande möte hölls på onsdagskvällen i Stadsmissionens lokal, då, under överste Dillners ordförandeskap, revisionsberättelsen föredrogs, ansvarsfrihet beviljades kommittén och revisorerna återvaldes.

Flera av ombuden framförde hälsningar från sina respektive hemorter. *Grossh. Sv. Johnsson, Örebro,* erinrade om Ps. 46:2 och påvisade hur Gud »i nödens tider» låtit sitt verk gå framåt i Kina. Han hade nyligen genom brev tagit del av glädjande underrättelser från det nybörjade arbetet i V. Honan, där på kort tid Gud utfört stora ting.

Fröken E. Asklund frambar en hälsning från Uppsala-gruppen och *inspektor Carl Hanson,* Göteborg, från missionskretsen därstädes och från missionskretsen i »Libanon». Erinrade om huru väl det i missionsarbetet behöves »trofaste män», 3 Joh. 5, som hålla ut i ansvarskänsla, även sedan nyhetens behag försvunnit.

Skriftliga hälsningar från olika delar av landet upplästes och beslöt mötet att till ett par kommittéledamöter, som av sjukdom hindrats att närvara, sända telegram.

Överste Tottie talade till sist över Fil. 4:6 samt Matt. 6:34, kraftigt framhållande Guds barns härliga förmån att *få* fröjdas i Herren och *slippa* oroas för morgondagen. Oro och bekymmer göra oss oskickliga att utföra vad Herren vill hava oss till att uträtta. S. M. K. hade i gångna tider i rikt mått fått erfara Herrens trofasthet. Han skulle ej heller nu svika, om vi i tacksamhet och tro hölle oss vid de rika löften Guds ord ger oss.

Fru Lisa Lodin gladde oss upprepade gånger under aftonens lopp med trosstärkande, värmande sång och mötet avslöts med gemensam bön och tacksägelse.

I närgränsande rum serverades sedan te och efter avsjungandet av sången: »Så tag nu mina händer» gjordes uppbrott.

I Betesdakyrkan fortsatte mötet Kristi Himmelsfärdsdag kl. 11, då efter några inledande ord och bön *överste Dillner,* den nyss i Grebo invigde *missionären Nath. Engbäck* samt *missionär Nath. Högman* talade.

Med ledning av Ef. 3:20—21 påpekade missionär Engbäck att Guds stora tanke med avseende på oss vore, att hans ära genom oss må bli känd. Inför denna stora uppgift få vi räkna med den osvikliga hjälp, som Gud vill giva oss. Genom samma Guds kraft, som var verksam i Jesu liv, vill Gud vara verksam i oss. När Guds kraft kommer över oss, verkar den först nedbrytande men sedan ock uppbyggande.

»I den himlafarne konungens tjänst» var ämnet för det föredrag som missionär Högman med ledning av Ps. 110:1—3 höll.

Före och efter föredraget sjöng *grosshandl. Westrell* sånger som mycket värmde våra hjärtan.

Vid eftermiddagens möte höll *doktor Fries* föredrag över ämnet: Det allmänna missionsläget.

Det vore en vansklig sak att bedöma den nuvarande ställningen i världen, men ett var visst: många av Kristi lemmar på jorden lida outsägligt i denna tid och vi böra känna med dem. Särskilt de tyska missionärerna och de tyska missionsförsamlingarna hade det synnerligen svårt, och deras ställning är ytterst ömtålig.

Trots allt gällde det för oss att hålla fast vid missionens stora mål, dess höga ideal. *Förhållandena äro ej utom Guds*

maktområde. De svårigheter, som nu förefinnas, kanske just skola bereda vägen för ett djupare och mera omfattande missionsarbete. Låtom oss bedja Gud för dem, som vid nu pågående fredskonferens i Versailles ha utslagsrätt. Flere inflytelserika personer hade där beretts tillfälle att föra missionens talan.

Pastor Fritz Holmgren höll till sist ett föredrag, som vi framdeles skola införa i S. L.

*

Fredagen den 30 maj hade missionens vänner utflykt till Duvbo. Ett strålande väder hade lockat en stor skara att deltaga. Vårens första, friska grönska, knoppande syrén- och fruktträd, gjorde anblicken utomhus tilldragande och inomhus talade ett välförsett kaffebord om att Herren alltjämt har vård om de sina.

Efter intaget kaffe hälsade missionär Wester gästerna välkomna och erinrade med ledning av Apg. 1: 12—14 om huru de första lärjungarna tillbringade tiden närmast efter Jesu himmelsfärd. »Endräktiga i bön», så bör ock vår ställning vara och så skola vi bliva i stånd att förmedla välsignelser också ditut till de våra i Kina.

Predikant O. Gustafsson från Jönköpings missionsförening påminde om fröjden i Herren såsom vår starkhet och såsom det, som hjälper oss igenom alla livets svårigheter — oljan kring axeln, som gör att det ej gnisslar. *Fabrikör Stenqvist,* Kvidinge, framhöll vikten av att hålla sig tätt till korset i denna tid, då så många vilja nedgöra grunden till vår dyrbara tro. *Komminister Laurell* gav ett trosfriskt svar på frågan: Hur skall jag komma väl igenom denna kritiska tid? — *»Om I stillo bliven, så varder eder hulpet.»* Att behålla besinningen, förbliva vid Guds ord, och lyssna till sanningens röst, som talar i våra hjärtan, det är vad som höves oss.

Minnesord lämnades av ett 20-tal vänner till missionär Engbäck, som i en snar framtid hoppas få anträda resan till Kina. Flera av de närvarande åtogo sig sända missionärerna på fältet en skriftlig hälsning från årsmötet.

Ett varmt bönemöte avslöt högtiden.

I. B—ng.

*

Daggryningen i Stockholm.

»Daggryningen», den lilla sammanslutning av unga flickor och barn, som underhåller S. M. K:s 6 flickskolor i Kina och en av dess lärarinnor, hade sin försäljning i Stockholm d. 3 maj. Behållningen av densamma blev omkring 2,600 kr. I samband med försäljningen hölls en aftonunderhållning, då det bjöds på deklamation (Pontus Wikners oförlikneliga: »Mig törstar», utomordentligt väl föredragen), sång och musik samt ett föredrag om Kina förr och nu av grevinnan Elsa Bernadotte av Visborg. I raska, fängslande drag målades den gamla tidens åskådningssätt, vanor och — ovanor, de många, många bruken, som (med förfärande tryck) hållit utveckling och framåtskridande tillbaka i det stora kejsardömet, och som, särskilt vad kvinnorna och barnen beträffar, vållat så mycket förtryck och lidande, andligt och kroppsligt. Att nutiden kommit med lindring och höjning i flera avseenden framhölls som ett glädjande faktum, men ock det stora, stora behovet, att evangelium nu med kraft och allvar bjödes skarorna, som mist tilliten till det gamla och sträcka sig efter något nytt.

»I den mån vi själva värdera evangelium, i samma mån bliva vi angelägna att bibringa andra detsamma», slöt talarinnan, manande den stora åhörareskaran, som nästan fyllde K. F. U. K:s hörsal, att förena sig i avsjungande av psalmversen: »Vår egen kraft ej hjälpa kan...»

Den var en i allo värdig avslutning på en skön dag, vilken framvisat månget prov på vad barnahänder och unga, värmda sinnen förmå, där de sättas i rörelse för ädla mål.

I. B—ng.

Från Lidköping ha vi erhållit följande glädjande meddelande:

»Senapskornet» avhöll sin missionsauktion i går afton i Immanuelskyrkans lilla sal med överraskande gott resultat, cirka 850 kr.

Det blev en synnerligen angenäm, ljus och varm missionsafton. Fru Håkansson började med en varm bön. Sedan hade min hustru ett litet hälsningsanförande till de många närvarande från olika läger, och därefter höll fröken Elin Ling-Wennerus ett varmt föredrag över S. M. K:s mission. Sedan började auktionen med min hustru som auktionsförrättare. Allt gick så villigt och lätt. Då halva auktionen hållits, serverades kaffe av äkta vara och gott, hembakat bröd. Därefter fortsatte auktionen igen med samma lust och avslutades strax efter kl. 11 med bön av undertecknad.

Det blev en stor, skön och tacknämlig dag för alla, men givetvis mest för »Senapskornet», som under så lyckliga förhållanden kunnat hålla sin första missionsauktion för S. M. K.

Vi voro överväldigade av tacksamhet till Gud, som är så god.

Eder i Herren tillgivne
G. Svensson.

Förstår du icke nöden? Har Gud dig kär, kan han icke låta dig vara utan den. Den är panten på hans kärlek till dig. Den är en hälsning, en gåva från honom. Den är en Guds välsignelse, en Guds välgärning. Den är ofta en bönhörelse. Den är ett läkemedel för din själ. Den är din ära och din krona.

*

Tala icke med människor. Bed! Klaga icke för dem. Bed! Åklaga dem icke heller. Bed! Knorra icke! Bed! Fråga icke: Varför? Bed! Föreskriv icke Gud. Bed! Kasta icke självsvåldigt av dig nöden. Bed!

L. M. Engström.

Från skilda håll.

Koreansk mission i Kina.

Den presbyterianska kyrkan i Korea underhåller två prästvigda missionärer i Laiyang, prov. Shantung, Kina. Då denna mission i Kina öppnades 1912 och återigen 1917, då två nya missionärer intogo platsen efter den föregående, uppstod en ivrig tävlan bland kandidaterna för att få den ärofulla lotten att gå ut till det främmande fältet i Kina. Under förra året sändes ytterligare en prästvigd missionär, som genomgått det presbyterianska teologiska seminariet i Korea, och som på samma gång äger akademisk uppfostran.

*

Den förste kinesiske biskopen utnämnd.

Utnämningen av den förste infödde kinesiske biskopen är en viktig händelse inom den engelska kyrkomissionen. Den nye biskopens namn är Tsae-seng. Han är son till Rev. Sing Eng-teh. Han fick sin uppfostran vid Ningpo missionsskola och prästvigdes 1889. Under många år innehade han rektorsbefattningen vid Trinity College och deltog i församlingsvården i Ningpo. År 1911 blev han utnämnd till ärkediakon och fyra år senare till ordförande i Taichow kyrkostyrelse. Hans uppoffrande arbete ledde till att han utnämndes till biskop, och det är att hoppas, att han ännu många år må få utföra ett gagnerikt arbete för Guds rikes utbredande.

*

En kinesisk generals svar.

»Tror Ni verkligen, att kristendomen kan rädda Kina?» frågade en student general Chao vid en konferens med studenter från Shansi.

»Kan kristendomen frälsa mig, så

kan den helt visst även frälsa Kina», var generalens omedelbara svar. Därefter berättade general Chao sin egen omvändelsehistoria.

Då han ännu var en helt ung gosse, fick han en dag en Bibel. Ehuru han blott läste helt obetydligt i den och än mindre förstod dess innehåll, kunde han dock aldrig komma ifrån sitt första intryck av kristendomen. Evangelie budskap fortsatte att verka på hans hjärta under de följande åren, fastän det för den ytlige iakttagaren syntes lönlöst. Under ett avskräckande fälttåg mot mongolerna utlöste sig slutligen de gångna årens samlade intryck och åstadkom en förvandling. Från en sorglös och hänsynslös soldat blev Chao en fast och pålitlig kristen general. Nu är han en av ledarne för församlingen och Kristliga Föreningen av Unge Män i Taiyuanfu, huvudstaden i provinsen Shansi. Hans livs historia gjorde ett mäktigt intryck på de samlade studenterna, och hans svar verkade mycket övertygande.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelseämnen.

Att fru Carlén blivit bättre, sid 146. Att bibelklasser och missionsmöten kunnat hållas mitt bland rövare, sid. 151. Att Herren fört syskonen Svensson lyckligt åter till sitt arbete, sid. 152. För välsignelser under årsmötet, sid. 155. För »Daggryningens» arbete, sid. 156.

Tacksägelse- och böneämnen.

Den nye kommittéledamoten, sid. 141. För uppmuntringarna i det banbrytande arbetet i Västra Honandistriktet, sid. 142. För arbetet i Ishihdistriktet, sid. 148. I Honanfudistriktet, sid. 150. Missionär N. Engbäck, sid. 154.

Böneämne.

Att Herren må förse med medel för husinköpet i Pucheng, sid. 147.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj månad 1919.

Allmänna Missionsmedel.

928.	»Tackoffer till Herren för april»	2: —
929.	A. A., Kristinehamn, sparb.-medel	15: —
930.	Undersåkers mfg	150: —
931.	E—r och F—z, Öster Korsberga, »ett tack till Herren på vår förlovningsdag»	25: —
933.	»Onämnd», Skellefteå, till E. Sjöströms underh.	20: —
934.	K. J., gm N. B S., Lämnhult	10: —
935.	Hegled och Fanbyns syförening	40: —
936.	Koll. i Hvetlanda 27/4	100: 10
937.	Reseöverskott från Hvetlanda	43: —
942.	B. R., Sthlm	50: —
943.	Sparb.-medel fr. kyrkans söndagsskola, Östersund	15: 50
944.	C. K.	5: —
945.	M. S., Uppsala	10: —
	Transport	485: 60
	Transport	485: 60
946.	Engelholms Luth. Missionskrets	25: —
950.	S. I., Ekenässjön	6: —
951.	M. A., Björkeryd, »i st. f. födelsedagsblommor 28/6», till M. Lindéns underh.	5: —
952.	Offerkuvert fr. Kristianstad, gm A. G.	50: —
953.	S. S.	200: —
954.	»Till S. M. K., i Jesu namn»	25: —
955.	»Onämnd»	10: —
956.	Från syföreningsauktionen i Örberga, gm A. S.	100: —
957.	N., sparb.-medel, gm G. H., Undersåker	5: 91
959.	»Sans nom»	100: —
960.	Från en missionsfest i Ulriksdal, gm O. G.	208: 41
964.	S. J., Örebro	1,000: —
965.	Insaml. Offerkuvert i Örebro, gm S. J.	20: 20
966.	De äldres syfören. i Huskvarna basar 1919	300: —
	Transport	2,541: 12

Transport 2,541: 12

967. »Ett tackoffer», fr. M. B., Umeå 100: —
968. H. J., Offerkuvert för maj 10: —
969. Kinakretsen, Hälsingborg 92: 60
970. A. K., Lämnhult 10: —
971. Resebidrag fr. Hassle till N. E., gm F. A. 20: —
972. Missionsvänner i Rörsås, gm L. W. 20: —
973. Skärfsta syförening 30: —
974. E. B., Sthlm 100: —
975. Vid missionsauktionen i kyrkskolan, gm G. B., St. Mellösa 20: —
977. Kinakretsen, Gtbg, för E. Ohrlanders underh. 50: —
978. »Anonym», gm K. R., Gtbg 50: —
980. H. och H., Åsbo-Ossjö, »av tacksamhet till Herren» 30: —
983. H. N., Örebro 10: —
984. Visby Femöresförening 20: 50
985. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 33: —
991. Ps. 31: 25 300: —
992. E. J., Götene 50: —
993. S. M. K:s auktion nov. 1918, jämte ränta, syföreningsbössa m. m., gm J. S., Malmö 1,481: 95
994. A. R., offerkuvert, gm d:o 5: —
995. Fr. P., offerkuvert, gm d:o 5: —
996. »Okänd», offerkuvert, gm d:o 4: 50
1007. »Onämnd», Sthlm, gm. N. H:n 50: —
1008. Fr. M. E., Löderup 100: —
1009. G. G., Motala 5: —
1010. M. G., Motala 10: —
1011. Hj. F., Motala 5: —
1013. Koll. vid bönemötet i Betel 8/5, gm M. K. 7: 70
1014. A. P., offerkuvert, gm A. K. 3: —
1015. »En liten Sofia-blomma 15/5», gm M. K. 2: —
1016. Från Hagaberg, respengar till I. B. 10: —
1017. Ungdomsklassen, Eksjö, till J. Hultqvists underh. 100: —
1018. »Mors minne 25/5», fr. B. O., Växjö 5: —
1020. Koll. vid Missionärsavskiljningen i Grebo, gm A. K. 125: 05
1021. Grebo mfg 55: —
1023. Koll. vid ungd.-mötet i Baggetorp 18/5 1919, gm H. H. 6: 70
1024. E. A. L. N., Jer. 32: 27, gm M. Ph. T., Linköping 5: —
1026. P. P., Gräsbo, gm O. A. O., Östervåla 10: —
1027. E. P., Bjurvalla, gm O. A. O., Östervåla 10: —
1028. K. L., Bärby, gm. O. A. O., Östervåla 2: —
1029. L. O. L., Offerby, gm O. A. O., Östervåla 5: —
1032. K. och B. F., Sthlm 300: —
1034. Från lärarna i Brummerska söndagsskolan, sparb.-medel 70: —
1035. »Onämnd» 50: —
1036. K. W., Borås 250: —
1038. Walleberga syförening 45: —
1039. Från lärare och skolbarn i Lämnhult, för maj 35: —
1040. Kinesernas vänner, Jpkg 600: —
1041. »Onämnd», Tranås, »för blommor», gm K. B. 20: —
1042. »I enlighet med en älskad hemgångens önskan», gm H. B., Hofva 5: —
1043. C. H., gm H. B., Hofva 5: —

Transport 6,880: 12

Transport 6,880: 12

1044. »På 60-årsdagen av O., Es. 46: 4» 5: —
1048. Söndagsskolan, Sibyllegat. 52, Sthlm 10: 21
1051. M. K., Björköby 10: —
1052. Från en syförening i Hackvad, gm A. N. 200: —
1053. Kinakretsen, Umeå, insaml. å Kinamöte d. 23/5 1919 31: 75
1054. »Till Guds namns förbärligande» 200: —
1061. K. S., »till Herren» 5: —
1062. »Lille Gustafs sparbössa» 18: 03
1063. Till C. och E. Bloms underhåll:
Från ungd.-fören. i Hjältaryd 40: —
Från ungd.-fören. i Mamrelund 50: —
Från ungd.-fören. i Björkö 50: —
Från ungd.-fören. i Holsby 110: —
Från ungd.-fören. i Skede 40: —
Från ungd.-fören. i Hvetlanda 125: —
Koll. vid kretsmöte i Nye 200: —
Onämnd, Nye 10: —
Från offervecka i Näsby 45: —
Från offervecka i Hjältaryd 24: 79
Till M. Lindéns underh.:
Från ungd.-fören. i Björkö 50: —
Från ungd.-fören. i Holsby 50: —
Offerkoll. 14 mars i Ulriksdal 116: —
Till J. Hultqvists underh.:
Koll. vid kretsmötet i Boda 58: —
Ö. H. K. U—d 131: 21 1,100: —
1064. M. W., »Herrens tionde» 15: —
1065. H. P., »Herrens del» 25: —
1066. »Tackoffer» 10: —
1067. Koll. i Betesdakyrkan Kristihimmelsfärdsdag 281: 99
1068. Sparb.-med. fr. Adolf Fredriks söndagsskola gm M. B. 6: 01
1069. J. D. S., Kvidinge 50: —
1070. O. J., »för bönhörelse», gm G. G., Motala 20: —
1071. Hj. F., gm d:o 5: —
1072. Folkskolebarnen i Ersmark, Skellefteå 12: —
1073. Öhrvikens mfg 150: — 9,035: 11

Särskilda ändamål.

932. M. D., Stenstorp, till Majastina Blom att anv. efter gottf. 5: —
938. K. L., till Barnhemmet i Sinan, gm M. H., Björnö 19: 15
939. H. J., till d:o gm d:o 5: —
940. »Onämnd», till d:o gm M. J., Kinnemalma 50: —
941. »Onämnd», till O. Carléns fattiga skolgossar, gm d:o 25: —
947. S. St., Sthlm, till A. Forssberg, att anv. i missionsarb. efter gottf. 50: —
948. S. St., Sthlm, till evang. hos O. Carlén 200: —
949. H. H., Jämserum, till A. Erikssons verks. 10: —

Transport 364: 15 9,035: 11

	Transport	364: 15	9,035: 11
958.	I. J., Lyckås Gård, för en bibelkv. hos O. Carlén	100: —	
961.	D. P., Nättraby, till Kvinnl. Seminariet	7: —	
962.	E. Ö., Sthlm, till A. Erikssons verks.	10: —	
976.	K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, för K. F. U. M:s-arbetet i Yuncheng, Tungchowfu	345: —	
979.	S. L., Kristinehamn, till barnh. i Sinan	100: —	
981.	Vänner i Uppsala, för underhåll av evangelist i R. Berglings distrikt	200: —	
982.	M. S., till missionärernas sommarvila	10: —	
986.	Daggryningen i K. M. A. för inköp eller inteckn. av ett hus till flickskolan i Hoyang	915: —	
987.	D:o för en sjunde flickskola i Kina	300: —	
988.	D:o till en hyskola för flickor i Kina	100: —	
989.	D:o till E. Berg, för en lärarinna	200: —	
990.	D:o till A. Janzon, för d:o	200: —	
997.	Th. H., till A. Berg, att anv. efter gottf., gm J. S., Malmö	100: —	
998.	S. S., till »lille Olles» hos Axel Hahne underh., gm. d:o	100: —	
999.	J. S., till Axel Hahne, för »lille Olles» mor, gm. d:o	25: —	
1000.	J. S., till Barnhemmet i Sinan, gm d:o	25: —	
1001.	H. S., till d:o gm d:o	15: —	
1002.	E. S., till d:o gm d:o	10: —	
1003.	Fr. P., till d:o gm d:o	10: —	
1004.	A. E., till d:o gm d:o	10: —	
1005.	Th. H., till skolarbetet, där det bäst behövs, gm d:o	50: —	
1006.	E. O. U., Lidingön, till en evangelists underh.	15: —	
1019.	Mark. 1: 2, »blommor till E. Berg på hennes 30-årsdag», från »Ettan»	30: —	
1022.	»Till vår kära Matasao i Yuncheng, från de gamla vännerna», gm H. S.	100: —	
1025.	Syfören. N:o 1, Sthlm, för två bibelkv. i Honanfu	161: 37	
	Transport	3,502: 52	9,035: 11
	Transport	3,502: 52	9,035: 11
1033.	A. G., Sthlm, till arbetet på Mienchih station	50: —	
1037.	K. W., Borås, till Aug. Berg, att anv. i missionsarb. efter gottf.	250: —	
1045.	»Onämnd», »till vännerna Carléns verksamhet»	10: —	
1046.	»Onämnd», till Barnhemmet i Sinan	10: —	
1049.	»Libanons» missionskrets, Gtbg, för evang:s underh. i Hoyang	150: —	
1050.	D:o till M. Lindén, till ordnandet av lokal för Ynglingafören. i Hoyang	25: —	
1074.	»Senapskornet», Lidköping, till O. Carlén för reparation av missionsstationen	200: —	
1075.	A. H., Stensjön, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf.	13: —	
1076.	H. H., Jämserum, »Herrens tionde», till A. Erikssons verks.	40: —	
1077.	»Onämnd», till Aug. Bergs »Fyrbåk», gm E. A., Göteryd	25: —	4,277: 52

Missionshemmet.

963.	S. J., Örebro, för barnens sommarvistelse	100: —	
1012.	Syfören. N:o 2 sparbössa, till Barnens Hem	94: 26	
1030.	E. och A. G., Grönskåra, till d:o	5: —	
1031.	E. K., Grönskåra, till d:o	5: —	
1047.	»Onämnd», till d:o	10: —	
1055.	L. S., Sthlm, till barnens sommarvistelse	100: —	
1056.	C. E., Kumla, till Barnens Hem	50: —	
1057.	A. S., Hvetlanda, till d:o	15: —	
1058.	»Onämnd», Sthlm, till d:o	10: —	
1059.	A. K., Björkeryd, till d:o	10: —	
1060.	O. G., Ekenässjön, till d:o	20: —	419: 26
	Summa under maj mån. 1919 Kr.		13,731: 89

Med varmt tack till varje givare!

»Jag skall icke svika i trofasthet.»

Ps. 89: 34.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

I trygghet. (Poem.) — »Tillförsikt i självförtvivlan.» — Profeten Jesaja och vår tid. — Från redaktionen. — Redogörelse för verksamheten inom Shanchow och Lingpao distrikt. — Brevavdelningen. — Från hemlandet. — Från skilda håll. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.